ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

1

JAN.- FEB. 1968

4.00 KR incl moms

UFO-NYT

Redaktion:

Frank Pedersen (ansvarshavende),
Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge,
tlf. Lynge (03 277) 732.

Iver O. Kjems,
Vesterkærsvej 13, 2650 Hvidovre/Avedøre,
tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær:

Frank Lerbæk,
Sanddalsparken 6, 2. sal t.h.,
5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Ekspedition:

Hanne Nielsen,
Peder Lykkesvej 55, 2300 København S.,
tlf. (01) 55 69 20.

Regnskabskontor:

Irma Andersen,
Borgmestervangen 8, 8900 Randers,
tlf. (06) 43 10 05,
giro nr. 11 77 25.

Alle økonomiske forhold vedr. UFO-NYT ordnes af regnskabskontoret.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D. kr. 32,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nummer. (Se ovenfor).

Adresseforandringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

☆

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

LITO TLF. 211815 SVENDBORG

Organisationsoversigt:

KONTAKTUDVALGET:

Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge. Tlf. Lynge (03 277) 732.

Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, 8900 Randers, tlf. (06) 43 10 05, giro nr. 117725.

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhvn., 2300 Sundby. Tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Rapportcentral: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup. Tlf. (01) 51 11 41.

Bibliotek: P. C. Andersen, Harridslev pr. 8900 Randers.

Oversættelsescentral: Frank Pedersen.

Repræsentanter for København:

John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør. Tlf. (01) 53 10 35.

X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm. Tlf. 86 16 77.

G. Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 Kbhvn. S. Tlf. (01) 55 77 34.

Repræsentant for Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2. sal t.h., 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Repræsentant for Norge:

Ludvig Andreas Hoff, Villavei 1, Bergen, Tlf. 1 74 25.

INDEHOLDER bl. andet

UFO-kongres i Mainz 2
Leder 1
Observationer 8
Polititillidvækkende 16
Pluk fra pressen 28
Rapport-hjørnet 38
Brevkassen 41
Diverse 42
Kontaktadresser i Norge 44
Kontaktadresser i Danmark 45

Hvad er Deres mening...?

Tror De på flyvende tallerkener?

Overskriften til denne leder er hentet fra B.T. fra den 28. november 1967 (se Pluk fra Pressen), og det er ganske artigt at konstatere, hvilke begrundelser folk benytter som forsvar for deres opfattelser. At folk har forskellige meninger om bestemte ting og emner, er sådan set ikke så forbavsende, men derimod kan det nok undre, hvor glade selv kendte mennesker er for at udtale sig, både når dette sker mod bedre vidende, ja endog når man ikke har forstand på det, man udtaler sig om.

Vi har valgt to af de adspurgte, begge kendte mennesker som begge har modtaget pjecen »UFO-er - det største videnskabelige problem i vor tid« af professor James. E. McDonald. De to, trafikminister Svend Horn og afdelingsmeteorolog, magister Asger Lundbæk.

Først trafikminister Svend Horn, som udtaler: **»Nej, hvis der sker noget, er det ganske forklarlige himmelfænomener. Der findes næppe noget ukendt, der dirigeres af levende væsener. Det kan jeg ikke forestille mig. Men iøvrigt er det en trafik, som ministeriet ikke interesserer sig så meget for«.**

Ja, tænk, det sagde ministeren virkelig. I slutningen af forrige århundrede udtalte en kendt europæisk videnskabsmand, *at nu var alle opfindelser gjort.* Denne udtalelse har man senere karakteriseret som MENNESKELIGT STORHEDSVANVID! Hvad skal man så kalde ministerens udtalelser?

HVIS DER SKER NOGET, ER DET GANSKE FORKLARLIGE HIMMELFÆNOMENER. Hr. Svend Horn aner altså ikke, om der sker noget, og alligevel fastslår han kategorisk, hvad det er.

Vil det være alt for uhøfligt at spørge ministeren, hvad der er baggrunden for denne ALVIDEN. Tror hr. Sv. Horn virkelig, at USA og SOVJETUNIONEN ofrer penge på og beskæftiger et større eller mindre antal kendte videnskabsmænd med at undersøge fænomener, som man i forvejen kender?

Må vi give ministeren et godt råd: *Det er vel ikke skadeligt at erkende, at man mangler lidt fantasi, men det kan være en dyd at indrømme, at der findes ting, man ikke har forstand på.*

Magister Asger Lundbak er vel nok kendt af de fleste af bladets læsere. Vi har jo tidligere i UFO-NYT udvekslet synspunkter om »De flyvende tallerkener«. At vi stadig ikke er enige, kan nok ikke forbavse nogen. Derimod kan det nok undre, at magisteren stadig kører frem med de gamle »bortforklaringer« og endda mod bedre vidende. Jeg har personlig tilsendt magisteren professor McDonalds pjece, og alligevel udtaler han til B.T.:

»Jeg har efterhånden hørt om en del iagttagelser, men hver gang vi har undersøgt dem nærmere, er de altid faldet fra hinanden. Et stjerneskud i 90 kilometers højde kan for nogle se ud som en flyvende genstand i 200 m højde«.

Ret skal være ret; vi vil ikke bestride, at en del af de gjorte iagttagelser kan være (og er) stjerneskud; men magisteren skylder os stadig en forklaring på observationer, der beretter om:

- — iagtagelser af længere varighed, fra minutter til timer,
- — farveændringer og hastighedsændringer,
- — manøvreagtig opførsel,
- — fænomener i perfekte formationer,
- — elektriske og magnetiske forstyrrelser (standsede bilmotorer, ure m.m.).

Her kan vist selv magisteren ikke klare sig med stjerneskud i 90 km højde. Magister Lundbak har foretaget undersøgelser, og hver gang er det noget »helt naturligt«. Hvorfor har magisteren aldrig bedt om at få en del af SUFOI's rapportmateriale til nærmere undersøgelse? Vi har flere tusinde rapporter at vælge imellem. Er sandheden ikke snarere den, at det ikke har nogen interesse at foretage dybtgående undersøgelser af fænomenet? Inden hr. magisteren næste gang udtaler sig, ville det nok være en fordel at lytte lidt til et par kolleger på det astronomiske område. Må vi anbefale den amerikanske astonom dr. J. Allen Hynek, videnskabsmanden, som i mere end 18 år har beskæftiget sig med problemet, og som nu endelig er begyndt at tale. Vi kan også anbefale at læse den franske astronom Jacques Vallée's bog »Challenge to Science. The UFO Enigma«. Man kan faktisk godt blive lidt klogere af at lytte til disse to videnskabsmænd, som, endskønt de begge er meget forsigtige med konklusioner, dog er enige om, at kategorisk at afvise alle observationer som stjerneskud m.m. ganske enkelt er tåbeligt og uanstændigt.

F. P.

UFO-kongres i Mainz

I dagene 3. til 6. november 1967 afholdtes i Mainz, Tyskland, en UFO-kongres under navnet: *„7. Internationale UFO-verdenskongres"*.

En halv snes danskere deltog i denne kongres og blandt disse to medlemmer fra SUFOI's kontaktudvalg. UFO-NYT har fået adskillige opfordringer om at give et referat af denne kongres. Vi vil gerne efterkomme denne opfordring, idet vi dog gerne vil forudskikke den bemærkning, at der kun kan blive tale om et forholdsvis kort referat, der sikkert ikke vil kunne yde kongressen fuld retfærdighed, og som vel også i omtalen af enkelte ting vil have karakter af en subjektiv bedømmelse. Det subjektive skal her ses i relation til den opfattelse, SUFOI har af UFO-sagen og dens problemer.

Kongressen indledtes den 3. november af Karl L. Veit, Wiesbaden, præsident for DUIST (Deutsche UFO/IFO-Studiengemeinschaft). K. L. Veit, der også er chefredaktør for UFO-Nachrichten, holdt senere på dagen et foredrag om „20 års UFO-forskning". Foredraget blev ledsaget af lysbilleder og film af Stanford og Adamski.

Samme dag holdtes bl. a. følgende foredrag: *Dr. Wilh. Martin:* „Kan UFO'er forenes med eksakt videnskab?"

Dr. Wilh. Martin, Mannheim, er naturvidenskabsmand. Han er sikkert kendt af en del af vore læsere, da han igennem de sidste 10 år har skrevet både artikler og bøger om UFO'er, og også UFO-NYT har for år tilbage bragt uddrag af hans artikler.

Professor Alfred Nahon:

„De fremmede - og Verdensunionen af menneskelige forposter".

Professor Alfred Nahon, Frankrig, udgiver af bladet Le Courrier Interplanétaire, er kendt for at arbejde med UFO-sagen på en ganske særlig måde, der nærmest må karakteriseres som et forsøg på at skabe en international politisk bevægelse, som han selv kalder „Verdens Unionen til Menneskehedens Fremskridt".

På kongressen uddelte han et skrift:

„Appel til en Broderlig og Organiseret Verden".

Når man har læst denne appel, kan der ikke være nogen tvivl om, at professor A. Nahon rører ved en række centrale emner i vor nuværende verdenssituation, og at flere af hans forslag må karakteriseres som akceptable. Det er så blot et spørgsmål, om en politisk udnyttelse af UFO-sagen vil være til gavn for hans politiske hensigter. Ligeledes kan man betvivle, at en sådan fremgangsmåde vil gavne UFO-sagen.

Dir. Colman Von Keviczky:

UFO'er og FN - Global Ufo-forskning og Landenes Sikkerhed.

Dir. Colman Von Keviczky, U.S.A., har tidligere arbejdet i generalsekretær U-Thants sekretariat. Han er ret ny i UFO-sagen og betegnes af dem, som har hørt ham og talt med ham, som nybegynder på det ufologiske område. Colman Von Keviczky har i øvrigt talt flere steder i Danmark.

Under pauser på kongressen fremkom Von Keviczky overfor flere smågrupper af kongresdeltagere med den ejendommelige udtalelse, at danske militære myndigheder havde anerkendt eksistensen af „de fl. tall.". En sådan udtalelse, som ikke har noget hold i virkeligheden, kan ikke gavne UFO-sagen. Danmarks forsvar har hverken officielt eller uofficielt givet udtryk for nogen anerkendelse, endsige udtalt sig om nogen interesse for sagen.

På kongressen fremlagde C. Von Kewiczky i øvrigt sit „Globale UFO-program", der må betragtes som udgangspunkt og baggrund for den resolution, der blev fremlagt og vedtaget på kongressen. Både resolution og program fremgår af det efterfølgende afsnit.

SUFOI er enig i flere af de i programmet fremsatte tanker, ligesom vi helt kan tiltræde den på kongressen vedtagne resolution. SUFOI er dog ikke helt enig i alle enkeltheder i programmet. Von Keviczky taler om en panisk frygt for det ukendte verdensrum og en farlig og dårligt informeret befolkning. Vi er enig i det informative, men at der skulle være tale om en farlig befolkning (på Jorden), turde nok være en overdrivelse. Det farlige ligger vel nærmest på det nationale plan, mere end på befolkningerne som enkeltindivider. Det ville nok være mere korekt at tale om en ængstelig befolkning.

I pkt. 1 står, at UFOer ikke synes at true nogen stats territoriale suverænitet, en udtalelse, der synes i modstrid med påstandene i pkt. 3 om, at UFOernes opførsel snarere synes

at udvise en uvenlig end venlig tilnærmelse... Denne påstand synes meget svagt underbygget og bestyrker kun det tidligere nævnte indtryk af, at Cohnan Von Keviczky endnu er nybegynder på ufologiens område.

SUFOI vil dog gerne virke aktivt på de øvrige i programmet skitserede retningslinier.

Den 4. november startede med en filmforevisning af United Artists' film: „The Truth About Flying Saucers".

Eftermiddagen indledtes af den i Danmark velkendte tyske raketekspert, professor *Hermann Oberth,* med et foredrag om: *„Nødvendigheden af UFO-forskning".*

Samme dag holdtes flere foredrag, bl. a. om Gravitationen, men kun en enkelt af den dags foredragsholdere skal yderligere omtales, ikke mindst fordi denne ene person gav anledning til, at både det tyske fjernsyn og mange europæiske aviser nærmest opfattede kongressen et „bedre shownummer" eller lidt mildere sagt ikke tog kongressen så alvorligt, som de burde.

Denne person var den amerikanske præst dr. phil. *Frank E. Stranges,* der talte om: *„Modtog vore forfædre besøg fra Universet?"*

Det var dr. Stranges, der på kongressen fremkom med påstanden om venusianeren Valiant Thor, der holdes indespærret i Pentagon (se Pluk fra Pressen). Kommentarer turde næsten være overflødige, men for ikke at blive misforstået, er det nok nødvendigt at understrege et par ting. Vi ved intet om eventuelle tilfangetagne rumfolk, og heller ikke dr. Stranges har fremlagt vidnesbyrd, der kunne berettige en sådan påstand; men selv om det eventuelt skulle være tilfældet, er det nok et spørgsmål, om det er særlig klogt at fremkomme med slige oplysninger uden meget stærke indicier. Selv dr. Stranges må jo være bekendt med, hvilken modtagelse noget sådant vil få i pressen.

Dr. Stranges karakteriseres af flere af kongressens deltagere som en blændende taler, en typisk amerikansk showmand og en dygtig forretningsmand. Hans oplysninger om venusianeren fremkom i et blændende godt indlæg, der pludselig blev afbrudt, idet dr. Stranges oplyste, at hvis man ønskede at kende resten af beretningen, måtte man købe hans egen bog om denne sag.

En sådan optræden burde være bandlyst på ufo-kongresser, og dr. Stranges' optræden har garanteret ikke gavnet ufologers stilling hos pressen, videnskaben og myndighederne. Dr. Stranges var ufo-kongressens største fejltagelse.

Den 5. november holdtes 4 egentlige foredrag:

Pater D. Grasso: „Teologien og de utallige beboede Verdener".

W. Losensky-Philet: „Universet, vor Verden".

Dipl.-ing. Hermann Ilg: „UFOLOGI, Videnskab i en Overgangstid".

Roberto Pinotti, Italien: „De seneste UFO-observationer, Landinger og Begivenheder i Italien".

Den 6. november, kogressens sidste dag, afholdtes bl. a. følgende foredrag:

Ing. Erich Halik, Wien: „Ny Viden om UFO-ernes fremdriftsmekanisme".

Flykaptajn D. F. Ross, Bad Harzburg: „Mennesket i det kosmiske Rum".

Professor, dr. G. Macaluso, Rom: „Italien og UFOLOGIEN".

Kongressen, der havde deltagere fra 18 lande, havde mange gode og interessante indlæg, der både informativt og konstruktivt kunne medvirke til UFO-sagens fremme, men disse gode ting skæmmedes i nogen grad af enkelte uheldige foredragsholderes indlæg. Pressens reaktion er det bedste bevis på dette indtryk. Endnu en ting bør nævnes i forbindelse med denne kongres, og det er publikums reaktioner. Flere deltagere bemærkede, at en stor del af tilhørerne må henregnes til den kategori af „ufologer", der tror, at alt hvad der observeres, er „fl. tall.", og som derfor ikke er så nøjeregnende med bevisligheder. Dette kom bl. a. til udtryk ved demonstrative tilkendegivelser som fy-råb m.m., når en taler stillede sig tvivlende overfor visse hændelser og observerede fænomener, mens til gengæld enhver tilkendegivelse, der kunne udlægges som „fl. tall.", hilstes med store klapsalver. F. P.

Mainz, Tyskland, Europa den 5. november 1967

Det Internationale UFO Forsknings- og Undersøgelses Net har den ære at foreslå de ærede repræsentanter for de 18 deltagende nationer og organisationer på *Den 7. Internationale Kongres for UFO Videnskabsmænd og Forskere i Mainz, Tyskland, Europa,* på grundlag af den globale undersøgelse af Uidentificerede Objekter fra det ydre rum, præsenteret d. 3. novem-

ber, og det foreslåede globale sikkerheds projekt d. 4. november, at vedtage den nedenstående resolution:

Denne resolution er blevet sendt til:

131 lovlige regeringer, Hans Excellence General Sekretær U Thant i de Forenede Nationer, de Forenede Nationers Generalforsamling, UNESCO, Ambassadørerne i FN-delegationerne, til Hans Excellence dr. Kurt Waldheim: Østrigs FN Ambassadør og de ærede repræsentanter fra pressen og radio- og fjernsynsstationerne.

RESOLUTION

Den 7. Internationale UFO Kongres erklærer og bekendtgør enstemmigt, at Uidentificerede flyvende objekter - UFO's - er identificerede fartøjer fra det ydre rum, og at dette er et spørgsmål om et væsentligt og forlængst forfaldent globalt problem, som angår hele Verden.

Alle nationer må forenes i fælles efterforskning og videnskabeligt samarbejde for at udforske dette problem, der ligger over alle forskellighederne i den fælles tilfredsstillelses sag og til fordel for vort eget fredelige forhold til det ydre rum og civilisationer.

AFSNIT „A"

UFO spørgsmålet som et globalt problem.

1.

I to årtier har regeringer, statsmænd og nogle af verdens ledende videnskabsmænd identificeret UFO'erne som værende fysiske fænomener, som luftfartøjer „ikke fremstillet på denne planet", og kommende fra det ydre rum. Denne erklæring er hovedsagelig understøttet af de Forenede Nationer, hvor ikke en eneste regulær protestnote, som er blevet indgivet, antyder UFOerne som en kendt eller ukendt magt, der truer nogen stats territoriale suverænitet.

1 a. Det er et beklageligt faktum, at der efter 20 års observationer ingen officiel forklaring angående disse ekstraterrestiale rumskibe er blevet tilgængelig for denne planets ængstelige befolkning.

2.

Altså, gennem de sidste to år og sideløbende med vores udforskning af rummet, har den voldsomme stigning af UFO rekognoseringsaktiviteten kombineret med prøvelandinger på jordoverfladen, resulteret i en farlig og dårligt informeret befolkning, med en panisk frygt for det ukendte verdensrum - og nationernes „strengt fortrolige hemmeligheder" voksede hurtigt i antal og blev til et alvorligt problem.

2 a. Den nuværende alvorlige situation kræver en snarlig sagkyndig og ærlig information for at berolige den ængstelige befolkning, før det er for sent.

3.

De nævnte „verdensomfattende rekognoseringsaktioner" fra det ydre rum holder øje med, kontrollerer og truer sommetider nationernes rum-, atom- og militærinstallationer, deres luft-, vand- og landevejsnet og de offentlige kommunikationssystemer. Deres opførsel synes snarere at vise en uvenlig end en venlig tilnærmelse til vor jord og dens nationer, ej heller har de gjort noget officielt forsøg på at kontakte vore regeringer.

3 a. Global sikkerhed kræver en internationalt organiseret ekspert-vurdering og videnskabelig undersøgelse af alle UFO observationer med formålet:

fælles information,
tilvejebringelse af officiel kontakt med ekstraterrestiale væsener og deres regeringer, og endelig for at undgå en verdensomspændende krisesituation i tilfælde af planetariernes eventuelle landing.

4.

UFOerne og deres besætninger søger kontakt med befolkningen og afslår at møde nationernes væbnede styrker.

4 a. Det verdensomspændende opsyn må principielt støtte sig til befolkningen og forblive i nær samarbejde med regeringerne, den videnskabelige verden og med de UFO-forskningspionerer, som i årtier har været frivillige arbejdere for menneskehedens sag.

4 b. Ingen private organisationer eller private personer kan lægge beslag på undersøgelsen af et globalt problem til deres egen eller nogen nations fordel.

5.

Gennem ekspertundersøgelser af UFOer og kontakttilfælde må fakta omsider skilles ud fra opdigtning og Science Fiction, idet det først og fremmest må tjene menneskehedens velfærd og ikke så meget den sensationelle og mystificerende litteratur til offentligheden.

6.

Global UFO undersøgelse skal forblive *adskilt fra nationernes* midlertidige stridigheder, raceforskelle og religiøse eller politiske strukturer.

6 a. Til offentlig og videnskabelig kontrol af

UFO-aktiviteten og officiel kontakt med repræsentanter fra magter i det ydre rum burde nationerne *oprette et internationalt institut placeret på et område, som af alle nationerne er erklæret som ekstraterristialt.*

AFSNIT „B".

UFO, et problem med tilknytning til de Forenede Nationer.

Nationernes og organisationernes repræsentanter på den 7. internationale kongres for UFO forskere i Mainz, Tyskland, tager sig den frihed at bede om de Forenede Nationers generalforsamlings opmærksomhed:

7.

De Forenede Nationers Forfatning må - uden at gøre opmærksom på nogen eksisterende eller ikke-eksisterende fare i det ydre rum - særlig i rumalderen først og fremmest sørge for sikkerheden på vor Jord og dens 3½ millard indbyggere mod enhver aktion, som eventuelt kunne opstå ved vor fredelige udforskning af det ydre rum og true vor eksistens og vor planet.

8.

De Forenede Nationer skal *forfatningsmæssigt* være autoriseret som øverste autoritet i det ydre rum, repræsenterende Jordens nationer. Astro-kosmonauter skal have *fuldmagt som repræsentanter for Generalforsamlingen* i det ydre rum og på himmellegemer.

9.

Rummet omkring vor planet mellem 80 km - Theodor von Karman linien - og 880 km højde, kaldet ionosfæren, skal erklæres *suverænt rumområde under de Forenede Nationers jurisdiktion* - i henhold til 1919 Pariser-konventionen for luftnavigation og den internationale civilluftfartskonvention i Chicao 1944.

10.

Det Interkontinentale UFO Forsknings- og Undersøgelses Net, der, *som en ikke profital organisation,* har bistået med denne resolution, udsender sit globale sikkerheds-projekt, som omfatter et fuldt samarbejde mellem nationerne, deres UFO-forskere, videnskabsmænd, regeringer og i de Forenede Nationer et verdensomspændende og central organiseret *Interkontinentalt (internationalt) Forsknings Institut,* som skal anlægges på offentligt skænket grund, erklæret som ektraterristielt, overvåget af regeringer, for at opnå de mål omtalt i den ovenstående erklæring.

Med denne verdensomfattende proklamation anmoder det Interkontinentale Net ærbødigst:

Staternes premierministre og nationernes regeringer, alle religioners overhoveder, nationernes militær-, luft-, flåde- og sikkerhedsstyrker, de videnskabelige, uddannede, industrielle, handels- og landbrugsinstitutioner, juridiske personer, private stiftelser, internationale foretagender og de Forenede Nationer om: *moralsk, intellektuel, financiel og enhver form for støtte og assistance til et internationalt UFO Forsknings Institut,* som skal være en af grundstøtterne i den globale sikkerhed for den store menneskelige familie, som lever i rumalderen og på planeten Jorden.

Colman Von Keviczky.

Værd at eje!

MARS, den gådefulde planet.

G. V. Schiaparelli's originalberetning om Marskanalernes opdagelse - et astronomisk hovedværk. kr. 10,00

UFO Billedhæfte

Et repræsentativt udsnit af de væsentlige, tilgængelige UFO-fotos, samlet i et overskueligt hele. En fremragende visuel orientering. kr. 3,00

UFO Orientering

er udsolgt. En revideret og kraftigt udvidet udgave er under udarbejdelse og forventes udsendt i foråret 1968.

Dr. James E. McDonald:

UFOer - det største videnskabelige problem i vor tid?

En amerikansk professor med verdensry har analyseret UFO-situationen og fremlagt sin konklusion. Den stemmer opinionsledere til eftertanke. kr. 5,00

Dr. Olavo T. Fontes:

Trindade observationerne.

Den berømte UFO-forsker præsenterer alle oplysninger om de officielt anerkendte UFO-fotos og de velbevidnede observationer over den brasilianske ø. kr. 3,00

Bestilling:

SUFOI REGNSKABSKONTOR,

Irma Andersen, Borgmestervangen 8,
8900 Randers - Postgiro 11 77 25

Nogle betragtninger
efter UFO - kongressen i Mainz

Nu er kongressen slut, og hvad har man fået ud af det?

Jeg kørte derned sammen med Irma Andersen og Ole Henningsen med en blanding af forventning og nysgerrighed. Iflg. UFO-Nachrichten var der fra USA blevet indbudt topnavne indenfor UFO-sagen, men da det kom til stykket, kunne de ikke komme. Der var alligevel mange talere, og der var lagt et stramt program for alle 4 dage (3.-6. nov., fra kl. 10 til kl. 22).

Naturvidenskabsmanden dr. *Martin fra Mannheim* talte, om man kunne forene UFO'erne med eksakt videnskab; man kunne ikke regne med, at de amerikanske og russiske sondemålinger var pålidelige, eller at de oplysninger, man havde om andre planeter, var korrekte, sagde han, og begrundede det med eksempler. Det var ikke alt, hvad han sagde, som virkede lige overbevisende, men det vakte vild jubel hos tilhørerne - som for størsteparten var ældre mennesker - hver gang han gjorde nar af Bluebook, NASA eller andre organisationer. Det var forresten en typisk reaktion under hele kongressen.

Allerede efter den første dag havde jeg fået indtrykket af, at folk dér tog næsten al ting, som det blev serveret, uden at vurdere det objektivt, som man kender det fra SUFOI.

Vi hørte også *Colman von Keviczky* flere gange; han var vel den vigtigste taler og havde som mål at fremlægge sit projekt Globus: han vil lave et stort UFO-samarbejde på internationalt plan, presse på hos FN og forskellige regeringer for at få en officiel anerkendelse af UFO-problemet, samt få dem til at arbejde med sagen. Han er forholdsvis ny ufolog, men er meget ivrig og aktiv, og fra hans tidligere arbejde i FN kender han alt til opstilling af paragraffer; han fremlagde også en flot resolution, som blev sendt til U Thant samt 131 lovlige regeringer. Om man synes, alle punkterne i denne resolution er lige realistiske, kan så diskuteres; der står også i denne, at den er enstemmigt vedtaget. Jeg mærkede dog ikke noget til nogen afstemning, men der kom på den anden side heller ingen protester.

Professor, dr. *Hermann Oberth* talte om nødvendigheden af UFO-forskningen. Han er efterhånden oppe i alderen, men det, han siger, er fornuftigt og ser ud til at være underbygget, og jeg synes, han var en af de bedste på kongressen. Han satte også forsamlingen på plads, da dr. Kurt Kaufmann var på talerstolen. Denne skulle tale om praktiske anbefalinger, hvis man fik kontakt med UFO'ernes besætning, men advarede mod at tro, at alt var interplanetariske rumskibe, og kom ind på, at det kunne være kuglelyn, plasmafænomener m.m.; det passede vist ikke rigtigt tilhørerne, der blev røre i salen, flere sprang op på scenen for at sige deres mening i mikrofonen, bl. a. fru Jakobi (lederen af gruppen i München) og Karl Veit, leder af DUIST (den tyske UFO-organisation); til sidst måtte Hermann Oberth op og spørge, om dette var en religiøs sekt eller en videnskabelig forsamling. Det fortæller lidt om standarden.

Vi hørte også den franske professor *Alfred Nahon,* udgiver af „Courrier Interplanétaire". Han ønsker en bedre verden med store forandringer; han mener, det kan gennemføres med politik, ved at starte et nyt parti, som hverken er kommunisme eller kapitalisme, men kommunautarisme; tanken i sig selv er udmærket, da han gør det i en god hensigt, men bliver nok vanskelig at gennemføre i praksis.

Så var der *pastor Stranges* fra USA; han var afgjort en levende og interessant taler, men noget af en skuespiller, og når man så ham på scenen, gik tankerne tilbage til professor Tribini. Hans taler var også business-prægede: han kunne fortælle en god historie, hvor hele salen fulgte spændt med, og så lige før slutningen sige: „... og hvis I vil vide resten, kan I læse det i min nye bog, den kan bestilles på min adresse, som er...". Sådan en mands påstande tager man med forbehold, og så bliver man yderst forsigtig, når han fortæller om Valiant Thor, en Venus-mand, som skulle leve i Amerika; det blev ikke omtalt på selve kongressen, men ved et privat møde på et hotelværelse efter kongressens afslutning, hvor han bl. a. også

sagde, at han ville tage ham med til Tyskland til næste år.

Men så bliver man noget forbavset, når man læser beretningen om kongressen i de tyske aviser, læser om Valiant Thor samt andet, som skulle have været omtalt eller have fundet sted, men som i virkeligheden må komme fra journalisternes gode fantasi eller andre kilder, idet de ikke var til stede under foredragene. Den tyske presse giver indtryk af at være meget negativt indstillet, og journalisterne kommer med forudfattede meninger, hvilket ikke burde finde sted. Efter kongressen var der en tre kvarters TV udsendelse, hvor UFO-sagen fik en lige så dårlig omtale: der blev bl. a. vist mere science-fiction film end realiteter, og de tog ikke noget af det positive med. Så forstår man bedre de mange dårlige referater, man ser i den danske presse, når man kommer hjem; men man kan ikke bebrejde de danske journalister, som sikkert i god tro bruger deres tyske kolleger som kilde.

Nu skal man ikke af det foregående tro, at alt var negativt. Jeg har taget det med, fordi det var sådan, og for at vise, hvad man kan komme ud for. Men der var mange positive og interessante talere (dem lagde den tyske presse åbenbart ikke mærke til): foruden H. Oberth, dr. W. Martin, kan jeg nævne E. v. Daeniken fra Schweiz, som på videnskabelig vis foretager arkæologiske undersøgelser og rejser Jorden rundt for at se sporene af kulturer, som fortæller om gamle højtudviklede civilisationer, samt ing. E. Halik, som talte om UFO'ernes fremdriftsmekanisme.

Der var flere endnu: ingeniører, opfindere, flykaptajner; jeg kan ikke nå at omtale dem alle. Der blev talt teknik, også med virkelig saglig baggrund, der var dog ikke noget afgørende nyt. Vi hørte ufologer fra Italien, Østrig, Schweiz. Det var glædeligt at se, at der var nogle, som tog sagen på den rigtige måde. Ole blev også mægtig god ven med Roberto Pinotti fra Rimini (en af de „rigtige").

Noget meget interessant var også den 1½ times film fra United Artists: „Sandheden om de flyvende tallerkener". Den er over 10 år gammel, men skule være autentisk hele vejen igennem, og virker også sådan. Man lever med i kontroltårne, kontorerne for Project Sign, følger Kenneth Arnold, kaptajn Mantell, Washington radarobservationen m.m., og ser to korte film, der har været i myndighedernes besiddelse, som viser UFO'er fra Utah og fra Montana. Det er en film, man bør se. Det har før været forsøgt at få den her til landet, men der var for store vanskeligheder; nu prøves der igen. Der var en ting, der undrede mig: hvordan kunne Karl Veit under omtalen af filmen, før den blev vist, sige, at kaptajn Mantell under jagten på den flyvende tallerken, lige før radioen blev tavs, skulle have sagt: „Gud, jeg kan se mennesker i den", men at det blev klippet fra båndet og heller ikke var med på filmen. Jeg har aldrig hørt dette før, og hvis det er opspind, så gavner det ikke sagen.

På kongressen var det meste af Europa repræsenteret; der var også nordmænd, svenskere, finner samt 4 andre danskere foruden os (Hans Lauritsen, Willy Olsen, Benny Ølbye og Sten Holmgren Jensen). Vi lærte mange mennesker at kende, folk med forskellige interesser og ideer, vi snakkede i kongressalen, i forhallen, pa restauranten. På vandrerhjemmet var det også næsten udelukkende ufologer, vi mødte. Jeg har personlig fået en masse ud af alle de samtaler og fået øjnene op for mange ting. Jeg har opdaget eksistensen af klubber og ungdomsgrupper i Danmark, som er meget aktive, udgiver klubblad, udveksler tidsskrifter med udland og arrangerer klubmøder, observationsture m.m. Det er en sund og positiv aktivitet, som jeg synes, man bør støtte og udvide med dannelse af lignende kontaktgrupper i hele landet.

Som konklusion vil jeg sige, at jeg ikke et øjeblik fortryder turen. Den har været *meget* belærende. Nu ved jeg betydeligt mere om UFO-arbejdet både i udland og herhjemme, og både hvad angår omfang og standard. Jeg har fundet ud af, at man skal være forsigtig, der er mange fælder under sagens forskellige aspekter, men samtidig er jeg blevet mere interesseret i at følge med i den udvikling, som er i gang.

Guy Markus.

Hvad er der sket i Marliens?

Vi er dybt taknemmelige over for de medarbejdere, læsere og korrespondenter, som har sendt os dokumentarisk materiale om hændelsen i Marliens. Vi vil opbevare det omhyggeligt, man kan ikke bruge det fuldt ud i nærværende artikel, som kun er en oversigt over det skete.

Første oplysninger.

„Det var", understreger hr. François Peyrègne, „i hr. Maillottes kløvermark - hr. Maillotte er sognerådsformand i Marliens, en lille kommune i Genlis-herredet, nær Dijon - at man omkring den 5. maj fandt nogle usædvanlige spor midt på marken, ca. 500 meter fra amtsvej 25, som går mellem Genlis og Longecourt. Men det var først tirsdag den 6. maj sidst på aftenen, at man virkeligt begyndte at interessere sig for dem, for sporene var skjult under et helt kaos af væltet jord, som dækkede ca. 30 m². Da der blev ryddet op, viste stedet nogle mærkelige spor, som forundrede dem, der undersøgte det, mere og mere; ikke mindst fordi der ikke fandtes spor af nogen form for køretøj i nærheden!"

Artiklen i »Les Dépêches« den 12. maj.

Vi havde, gennem en artikel, som var fremme i „Le Parisien Libéré" fra den 11. maj, hørt om fundet i Marliens, men det var først gennem et udklip fra „Les Dépêches" fra Dijon den 12. maj, at vi fik detailleret kendskab til det skete.

Dette udklip, som er blevet os tilsendt af Charles Garreau, indeholdt en artikel, som Jean Cerles havde skrevet, efter at have begivet sig til stedet, netop sammen med Charles Garreau, hvis gode rapporter vi ikke har glemt.

Såvidt vi ved, er Jean Cerles' artikel, som hed: „Fra: Marliens til: Martianere skal der bare ændres ét bogstav" (på fransk: De Marliens a Martiens...), langt den bedste, som har været fremme i den franske presse om emnet, og vi vil begynde med at gengive store dele deraf, med Charles Garreau's tilladelse.

„De mærkelige spor i Marliens bevarer al deres mystik, og undersøgerne er rådvilde, da de ikke kan henføre disse mærker til nogen jordisk kendt genstand. Det er heller ikke noget projektil, droppet fra et fly, og sporene, efterladt i jorden, kan ikke stamme fra noget kendt sprængstof. I dette tilfælde ville man også have fundet metal- eller pap-stumper, men det var der ikke noget af.

Siden fundet har jorden været noget endevendt af undersøgerne, men de første vidner påstår, at man midt i fordybningen tydeligt så et spor som en cirkelbue; som det, der kunne være lavet af et buet kakkelovnsrør, og fuldstændig glat. Angående hullerne, som fandtes for enden af stjernernes forgreninger (1), så er disse runde og går ned i jorden til en dybde af 70 cm. Deres indgang er firkantet, men det er, fordi de første undersøgere har prøvet at udforske dem med en jernstang, som havde denne facon (2). Endelig er der, stadig midt i fordybningen, et ca. 30 cm dybt mærke med en diameter på ca. 20 cm, lavet af et cylindrisk objekt, som var rundt for enden og meget tungt, da alle stenene på stedet var knust.

Nogle specialister i jordundersøgelse har begivet sig til stedet i går morges, og også de er meget rådvilde. Efter deres mening kan hullerne ikke have været lavet af noget jordisk objekt, sonde eller lignende. De er heller ikke

af naturlig oprindelse, og de minder om noget, der kunne være frembragt af et kæmpeinsekts læggebrod! En brod, som var 5 eller 6 cm i diameter! En anden mærkelig konstatering: de er omhyggeligt gravet langs en naturlig revne i jorden, som ender i den centrale hule. Og hele vejen langs denne revne, 20 cm under overfladen og med en højde af 3 cm, finder man atter det kendte grå-violette pulver. Heller ikke nogen forklaring her; for en gas- eller pulverindsprøjtning ville have plettet revnen i hele højden. Pulveret er sendt til undersøgelse, og man kender endnu ikke resultatet.

Sognerådsformanden i Marliens, hr. Maillotte, har på stedet opsamlet en jordklump, som er genemboret fra side til side af et rundt hul. På en af kanterne er en flintesten, som jo er meget hård, blevet skåret over, som en nød kunne være blevet det med et barberblad (3).

„Lynet", siger nogle. Hvordan kan man så forklare, at der ikke har været noget spor af brændemærker på jorden eller i græsset? Og hvordan forklare, at lynet kunne have boret nogle så mærkelige og regelmæssige huller?"

Jean Cerles betragter således åbent hypotesen om et „uidentificeret flyvende objekt" og lægger vægt på ligheden, som findes mellem sporene i Marliens, og de spor, som var blevet efterladt af tallerkenen i Valensole, og den i Ciudad Colonia i Uruguay (se „Phénomènes Spatiaux" nr. 5, side 20 og 23).

Han henviser derefter til „orthotenien" (Michel Aime's undersøgelse af „de rette linier"), og fremdrager nogle interessante konstateringer, Charles Garreau har meddelt ham om dette emne, i forbindelse med Marliens, og skriver:

„...den 29. september 1954 er et objekt blevet observeret langs en linie: Rigney (i Doubs)–Nevers; (4) den 2. oktober 1954 linien: Jeumont (Nord)- Morestel (Isere); den 3. oktober linien: Montbéliard (Doubs)–Chateau-Chinon (Nievre); den 7. oktober: Jettingen (nær Mulhouse)–La Chatre (Indre) (5).

Og, hold Dem godt fast, disse fire linier krydser hinanden i Marliens-egnen! Tag et Frankrigs-kort og se selv. Linien: Jeumont–Morestel skærer de 3 andre med ca. 90^0 i Marliens.

Hvad siger De så? Jeg vil overlade det til Dem at drage en slutning, hvis De kan..."

J.-C. Widmer's undersøgelse.

Vi havde knapt nok læst den udmærkede artikel fra „Les Dépêches", før vi fra vor korrespondent og gode ven, hr. Perrinjaquet, som bor i Geneve, modtog et brev dateret den 15. maj. Det indeholdt en lang artikel af hr. Jean-Claude Widmer, som var bragt i „Feuille d'Avis de Lausanne" den 12. maj 1967, og som redegjorde for underskriverens undersøgelse i Marliens, ledsaget af en fotograf. Denne redegørelse var af bemærkelsesværdig materiel nøjagtighed, og vi har læst den med stor interesse. (Artiklen er bragt i UFO-NYT nr. 4, 1967).

Men nogle dage senere blev et nyt dokument tilsendt os af hr. Perrijaquet. Vor schweiziske ven havde haft mulighed for at få en længere samtale med reporteren fra „Feuille d'Avis de Lausanne" og havde nedskrevet de oplysninger, han under denne samtale fik af hr. Jean-Claude Widmer. Den tekst, hr. Perrinjaquet har udarbejdet, og som er illustreret med nogle tegninger, som vi reproducerer, udgør efter vor mening - og denne mening deles af hr. Peyregne og hr. Mesnard, som har været på stedet - den til dato bedste kendte beskrivelse af de mystiske spor i Marliens. Den ualmindeligt gode kvalitet af denne beskrivelse skyldes ikke alene den omhu, hvormed den schweiziske reporter har undersøgt stedet, men tillige det faktum, at han, bortset fra politifolkene, var en af de første, som ankom til stedet.

Onsdag den 10. maj kl. 7 om morgenen blev redaktionerne gennem meddelelse fra „United Press" informeret om fundet af usædvanlige spor i nærheden af Dijon, som ledte tankerne hen på en genstand af ukendt oprindelse; og så snart han havde fået denne meddelelse, tog Jean-Claude Widmer og hans fotograf til Marliens. Det vil sige, at de var på stedet allerede den 10. maj op ad dagen.

Vi vil nu give vore læsere nogle store uddrag af hr. Perrinjaquet's tekst, som sammenfatter Jean-Claude Widmer's erklæringer:

„Marken havde været pløjet i november 1966, og sognerådsformanden siger, at ingen genstand, plov eller lignende, var blevet efterladt på marken.

Det centrale aftryk, af form som en halv, rund ost - dette minder om hjulet i Vogeserne (6) - er meget tydeligt, eller var det i det mindste i begyndelsen, fortæller politi-kommandanten. Man skulle bruge en hammer for at udtage prøver af det (som i Valensole?). Jorden gav indtryk af at være blevet sammenpresset af et enormt tryk. Det centrale aftryk er vist i A på tegningen figur 1.

Fra dette aftryk udgår kanalerne B, skemati-

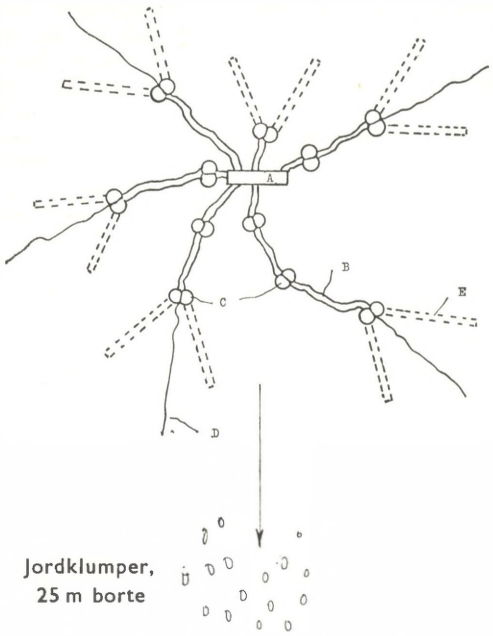

Figur 1. Planskitse over aftrykkene.

serede på tegningen, og som ikke var synlige i hele deres længde, udover ved en forhøjning i jorden. For enden af disse 6 kanaler, som - når jorden var blevet fjernet - lignede aftrykket af nogle grene, halvrunde og hårde - dog ikke så hårde som det centrale aftryk -, findes nogle dobbelte fordybninger C, eller „kamelfødder", i form af to halvkugler adskilt af en væg. Kanalerne, som fører til disse „fødder", er bugtede - men uden skarpe drejninger - i vandret plan, idet/mens deres bund er parallel med jordoverfladen.

Fra „kamelfødderne" udgår der nogle huller, som er fuldkommen lige. De er ca. 3 cm (7) i diameter og fra 30 til 120 cm dybe; de har en hældning på ca. 45^0 og udgør et „V" bort fra „kamelfødderne".

Disse huller var sidenhen blevet overdækket med jord, og man måtte frigøre åbningen for at måle dem. Fra de samme aftryk, i form af „fødder", udgår der i forlængelse en form for smalle bånd, D, ca. 1 mm brede og 10 mm høje, ligeledes snoet i vandret plan, men løbende parallelt med jordoverfladen og ca. 15 cm under denne.

Bredden af „kamelfødderne" er ca. 25 cm. Båndene udgår fra alle sporene, som findes i stjerneform omkring det centrale aftryk, pånær fra det korteste, som kun er ca. 1 m langt. Det spor, som findes lige overfor det korte(ste) spor, er det længste af dem og måler 2,5 til 3 m; længden af de 4 andre er ca. 2 m. Båndene - som kunne se ud til at være frembragt af en elektrisk gnist eller et lignende fænomen - var fyldt med gråt pulver, som senere blev violetagtigt. Da de er meget fine (tynde), er de kun synlige, når man med en spade graver i forlængelse af kanalerne B (8).

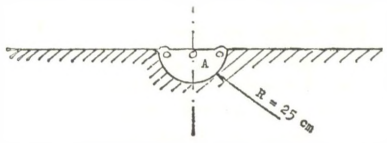

Figur 2. Tværsnit af det centrale aftryk, A.

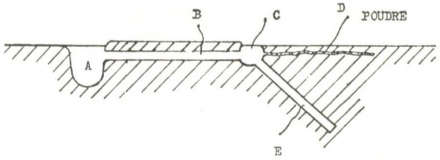

Figur 3. Længdesnit af en af kanalerne B - de kanaler, der, når de ses på planskitsen, **har et snoet/bugtet (for)løb.**

Nogle jordklumper er blevet slynget indtil 25 m bort, (men) kun i retning af den længste gren, d.v.s. i retning af havremarken, som findes ved siden af kløvermarken.

Disse klumper er blevet vendt om, og undersiden viser også dette pulver, der er blevet violet.

En undersøgelse med geigertæller har givet negativt resultat.

Jorden i området er leragtigt.

De jordklumper, som er blevet slynget bort, ser ud til at være blevet revet op af et „antigravitationelt felt", i det øjeblik, genstanden forsvandt".

En rapport fra hr. François Peyregne.

Hr. François Peyregne, som har været i (egl. begivet sig til) Marliens, har udfærdiget følgende rapport til os:

„Da vi ankom, nogle dage efter fundet, var aftrykkene noget forandrede.

Vi har dog fra pålidelig kilde kunnet fremskaffe følgende oplysninger:

„Kamelfødderne", bicylindriske, endte i nogle *fuldkommen perfekte* og fuldstændigt *glatte* halvkugler. Deres dybde - bicylindrenes - varierede fra 5 til 60 cm, og diameteren var 10-12 cm (vi havde kun hørt tale om de 6, som befandt sig for enden af stjernens grene). Specialisterne har været formelle: Ingen spor af opvarmning (9). I hele denne sammenhæng virker den officielle forklaring med lynet så naiv, at man har ret til at spørge sig selv: „Hvem gør man grin med?" (10).

Vi har fået nogle prøver af det mærkelige violette pulver og har sendt det, sammen med dem, der er indsamlet af andre, til G.E.P.A. (Groupement d'Etude de Phénomenes Aériens et d'Objets Spatiaux Insolites, den største franske UFO-organisation). Undersøgelsen er igang, og det er blevet bekræftet, at der ikke findes radioaktivitet. Vi vil senere oplyse vore læsere om alle resultaterne.

Affæren i Marliens kan sammenlignes med to andre usædvanlige tilfælde i egnen. En måned tidligere opdagede en landmand fra Genlis, hr. Méline, i sin havremark et cylindrisk hul med en dybde af 1,3 til 1,5 m, med en diameter på 7-8 cm, hvis sider også i dette tilfælde var fuldstændig glatte. Intet spor af genstande i nærheden (egl. intet spor af tilnærmelse). Der havde ikke været foretaget boringer i egnen i mange år. Efter at man har gravet (rodet) i fordybningen, er intet ukendt materiale blevet fundet i bunden af hullet, som endte i et leje af sand og naturlige småsten - efter man var gået ned gennem lerlaget ovenfor.

Vi har også fået kendskab til en observation af hr. Alain Gaillard fra Dijon, den 10. maj om aftenen, d.v.s. undersøgelsens første dag i Marliens. Det drejede sig om en „gul-orange kugle", der bevægede sig på himlen:

„Et objekt befandt sig i temmelig stor højde, jeg kan ikke sige nøjagtigt hvor højt, men vil tro 4.000 eller 5.000 meter (11). Det lyste meget klarere end planeten Venus, og det så ud, som om der var stråler (fra den). Det så først ud til at stå stille, men jeg blev pludselig klar over, at det bevægede sig langsomt nedad. Jeg opdagede det ved at sammenligne med taget på „Quartier Général" (politistationen?), som findes overfor. Jeg blev derefter nødt til at stå op på bordet for at se det gå bagom taget, hvor det igen stod stille. Det flyttede sig derefter sidelæns mod højre, for at placere sig lige i „V"-åbningen, som dannes af tagene overfor min ejendom. Klokken var ca. 23,10, og jeg bemærkede nu, at det fjernede sig fra mig. Kl. ca. 23,20 var det væk". („Le Bien Public" fra den 13.-5.-1967).

Hr. Michel Cattet fortæller os, at han har opdaget nogle enestående spor.

Et af vore medlemmer, hr. Michel Cattet, som ligeledes har været i Marliens, har givet os nogle oplysninger, som i det store og hele bekræfter (understøtter) dem, som vi lige har omtalt; men rapporten, som han har tilsendt os, rummer følgende interessante oplysning:

„Den nordøstlige del befinder sig på en bygmark (mørkt spor). Jeg har opdaget nogle unormale fodspor, aflange, konkave; 8 cm lange, 6 cm brede og 1 cm dybe (se figur 4). Jeg bemærker dette, da disse spor forekommer mig at være usædvanlige. Jeg har endda fundet nogle af dem ved siden af hinanden, med 1 cm's afstand (se figur 5). Jeg tænkte ikke på at forfølge dem længere end 10 meter bort".

For ikke at lade det mindste spor af oplys-

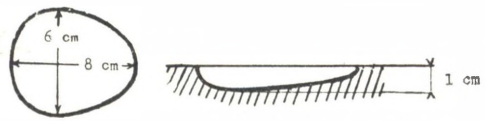

Figur 4. Planrids. *Tværsnit.*

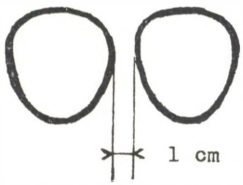

Figur 5. Planrids.

ning gå tabt, tager vi denne angivelse med i Marliens-sagen uden at kommentere den.

Nogle korte bemærkninger og foreløbig slutning.

En bemærkelsesværdig enkelthed i denne sag er, at den har været genstand for dybtgående undersøgelser fra officielt hold (politi, luftvåben, amtsmyndigheder) - hvilket stemmer dårligt overens med den, ligeledes officielle, forklaring, ifølge hvilken aftrykkene i Marliens skulle skyldes lynnedslag.

Politiet er gået så langt som til at anmode luftbasen i Longvic, der kun ligger 7-8 km fra stedet, om at sende en helikopter dertil for at tage et nøjagtigt fotografi af aftrykkene, og sognerådsformanden har, for at gøre dem mere synlige, overpudret dem med bygmel. Dette initiativ har endog et øjeblik narret vor ven Joël Mesnard, som, da han kom til stedet, først troede, at dette bygmel stammede fra det formodede objekt!

En karakteristisk ejendommelighed ved sporene, som synes fuldstændigt at udelukke forklaringen med lynet (12), er de retlinede og regelmæssige huller, som kommer fra ,,kamelfødderne" og deler sig i fordybninger i jorden. De udgør tillige et mekanisk problem, for et gaffelformet objekt, et objekt som et omvendt ,,Y", som var blevet presset ned i jorden, ville have frembragt et fladt og prismeformet hul, af samme bredde som afstanden mellem enderne af gaflen, og ikke to cirkulære huller, der deler sig. Man kan ikke umiddelbart se, hvilket simpelt mekanisk objekt, uden bevægelige dele, der kunne lave sådanne aftryk.

Stedets betydning i henseende til de ,,lige linier" er klart blevet fremdraget af Charles Garreau, og vi har taget det med ved at citere slutningen af Jean Cerles' artikel.

Hr. Jacques Thomas, som også tog til Marliens, gør os opmærksom på, at ,,landingsstedet" befinder sig nogle kilometer (1,5 eller 2 km) fra Bourgogne-kanalen.

Vore teknikere gør nu deres bedste for at analysere de indsamlede prøver. Hidtil synes det violette pulver, som er hårdt og af krystallinsk udseende, at forblive et fuldstændigt mysterium. Analysen heraf vil blive meget vanskelig, fordi det er hårdt presset ind i leret fra de klumper, som forurener det, og fordi vi kun har et meget lille kvantum af det.

Vi slutter her med denne første rapport over hændelsen i Marliens, ved at drage samme midlertidige slutning som hr. François Peyregne, da han havde afsluttet sin undersøgelse på stedet:

,,Det synes fuldkommen klarlagt, at et ukendt objekt har været landet i Marliens. Hvor kom det fra? Der er to hypoteser: et hemmeligt militært objekt (intet kendt fartøj kan komme i betragtning); eller et ikke-jordisk fartøj. I mangel af præcise vidneudsagn ville det være uforsigtigt at konkludere. Man må dog lægge mærke til de sammenligninger, som kan drages med Valensole-sagen".

Vi takker meget hr. Charles Carreau, hvis samarbejde vi har værdsat, ligeledes de herrer Perrinjaquet, J.-C. Widmer, og vore undersøgere Michel Cattet, Joël Mesnard, François Peyregne og Jacques Thomas.

Vor tak ligeledes til de herrer Baillot, Carretier, Chaboud, Chapoulaud, Chazelas, Dauga, Deslions, Devez, Enjalbert, Eymard, Garreau, Goyon, Grandvaux, Jordan, Lacombe, Léger, Perrinjaquet, de Perthuis, Pichereau, G. Thomas, og til fruerne Farvez-Lefranc og Suzanne Saunier, for de oplysninger, som de har sendt os (13).

René Fouéré.

(1) Fra det central spor (se skitserne) breder seks andre spor sig ud i stjerneform.

(2) Denne bemærkning skal understreges. Den viser den betydning, det ville have haft at få sporene afspærret/indhegnet, og få foretaget undersøgelserne i en (på forhånd) fastlagt rækkefølge.

(3) Dersom denne oplysning er rigtig, udelukker den, at hullet kan være lavet af en gnaver (et gnavende dyr).

(4) Mere nøjagtigt, Langeron, nogle km syd for Nevers.

(5) For at være mere nøjagtig går linien gennem Montlevic, ca. 7 km fra La Chatre.

(6) Denne lighed kan bestrides. Attignévillehjulet var takket og har ikke efterladt spor.

(7) Teksten siger 10 cm, men hullerne, observeret af hr. Widmer, må være blevet gjort større ved undersøgelser (sondages) forinden, for de bedste vidneudsagn fortæller enslydende om en diameter på omkring 3 cm.

(8) ,,Jorden er leret, fra naturens hånd kompakt og dybt furet, i hele området", skriver hr. Peyrégne, der spørger sig selv, om ikke båndene var simple revnedannelser i jorden, forårsaget ved dannelsen af hoved-aftrykkene, og

om, hvorvidt lerets hårdhed har givet (et fejlagtigt) indtryk af et „enormt" tryk i midten.

(9) De første analyser, foretaget af J.-C. Widmer, med chromatografi (spektrografi?) af de indsamlede prøver, har vist tilstedeværelse af karbonater, hvilket ifølge eksperterne udelukker, at der har været (forekommet) smeltning eller udglødning (forbrænding) („Feuille d'Avis de Lausanne" fra den 13., 14. og 15. maj 1967, side 3).

(10) J.-C. Widmer rapporterer, at politi-kommandanten i Genlis fortalte ham, at den officielle forklaring var lynet, men at han, for sit vedkommende, aldrig havde set et lyn efterlade lignende spor!

(11) Hr. François Peyrégne spørger sig selv, hvordan vidnet er kommet frem til denne bedømmelse.

(12) Der findes ganske vist en elektricitetsledning (-kabel) 200 meter fra sporene, men spændingen i denne ledning er kun 15.000 volt. (Hvad har det med lynet at gøre?)

(13) De vigtigste presseomtaler: „Le Bien Public" fra 1., 12., 13. og 16.-17. maj 1967; „Les Dépeches" fra 11. og 12. maj 1967; „Feuille d'Avis de Lausanne" fra 11. og 13.-14.-15. maj 1967. Andre omtaler: „L'Aurore", „L'Est Républicain", „France-Soir", „Le Journal du Centre", „Le Parisien Libéré", „Paris-Jour", „Le Progres de Lyon" og „Progres-Soir" fra d. 15. maj 1967; „Le Courrier de l'Ouest", „Nice-Matin" og „La Nouvelle Republique du Centre Ouest" fra den 12. maj 1967.

Phénoménes Spatiaux, Juni 1967 / G. Markus.

En argentinsk astronoms observationer - interessante observationer fra Argentina

Skygger på månen og UFO-er omkring Echo II.

Buenos Aires 5.dec. 1965: Flyvende tallerkener er blevet observeret i Buenos Aires. Pastor BENITO REYNA, fra Jesus-societetet, matematiklærer og direktør for et lille privat observatorimu, har fotograferet 3 af disse UFOer, som, siger han, muligvis kommer fra en anden klode. Under en pressekonference fremviste pastor Reyna flere negativer, hvorpå man kan se 3 sorte genstande af forskellig størrelse på månens lysende overflade.

„Le Figaro" 6. dec. 1965, skriver:

Et af medlemmerne af G.E.P.A. (den store franske UFO-organisation) skrev til pastor Reyna og modtog et fotografi af fænomenet med følgende beskrivelse: „Den 1. dec. 1965 kl. 20,40 fik vi en del telefonforespørgsler, om vi havde observeret noget usædvanligt på månen. Vi svarede, at netop nu var vi ved at tage nogle billeder af månen. Da vi fremkaldte disse fotos, viste det sjette en formation af flyvende skiver - UFOer -. Den følgende dag mødte en del journalister her, og jeg viste dem billederne og havde en samtale med dem".

Denne foto-observation, der er helt autentisk, og bekræftet af flere vidner, er i sig selv bemærkelsesværdig, men pastor Reyna fortsætter:

„Fra vore 2 observatorier har jeg mange gange med det blotte øje og med kikkert fulgt UFOers bevægelser. De følger næsten altid en kunstig satellit, eller bæreraketten, der satte den i kredsløb, men altid i en vis afstand, måske for ikke at forstyrre med deres magnetiske felt. Når satellitterne kommer ind på jordens natside, forsvinder de, mens UFOerne forbliver lysende og som regel forandrer retning med fantastiske hastigheder.

„En nat fulgte vi et af dem med et teleskop. Jeg vil nu her på bagsiden af dette brev lave en tegning over den kurs, dette UFO fulgte. Alt dette er helt sikkert og efterkontrolleret af teknikere. Jeg ved, at man i Frankrig er meget interesseret i UFOerne, og at en gruppe observatører prøver at løse hele gåden om disse flyvende tallerkner".

På bagsiden af pastor Reynas brev fandtes en tegning over en helt fantastisk kurs og manøvredygtighed for dette UFO. Over denne

tegning var skrevet titlen: „UFOets kurs - fulgt med et teleskop med 100 ganges forstørrelse". Fra Adhara observatoriet i San Miguel, Buenos Aires, på en klar nat den 14. nov. 1964, fulgte vi i teleskopet satellitten Echo II, der bevægede sig fra nord til syd. Den observeredes kl. 20,37, næsten lige over hovedet på os. Et lysende objekt kom til syne i vest i nærheden af Pegasus kl. 20,45. UFOet fulgte en kurs 90° på Echo II's bane og i samme højde. Da UFOet nærmede sig satellitten, beskrev det en lille halvcirkel om satellitten (måske for ikke at forstyrre den med sit magnetiske felt), så fortsatte UFOet i østlig retning og forsvandt i horisonten i nærheden af Orion. UFOet var 3 minutter om denne rejse.

Kl. 20,52, da Echo II var i Zenith, vendte UFOet tilbage, denne gang fra sydvest ved Centaurus, åbenbart for at møde Echo II. Igen gjorde UFOet en lille halvcirkel om satellitten, og forsvandt derefter i horisonten i nærheden af Andromeda. Og for tredie gang kom UFOet til syne, denne gang ved Altair, og nu i form af en cigar, men skiftede facon og blev cirkelrund. Igen den samme halvcirkel og forsvandt ved Canopus samtidig med Echo II.

Der var mange mennesker, der gjorde denne observation, både i og udenfor observatoriet. UFOet kunne observeres ganske klart; den øverste del var grønlig, ringen om midten havde et gult skær, og kanterne var blå. Til tider fyldte den hele teleskopets synsfelt og syntes større end fuldmånen. Echo II's hastighed er ca. 25.000 km/t, men UFOet må have haft en hastighed på mere end 100.000 km/t, som kan beregnes efter dens overflyvningstid i samme højde som satellitten. Hele dette skuespil var helt fantastisk".

Pastor Reyna, der er præst ved „The Society of Jesus", er astronom, biolog, doktor i videnskab og lærer ved universitetet „Del Salvador" i Buenos Aires. Desuden leder han 3 videnskabelige centrer, et i Santa Fe og de 2 observatorier i San Miguel. Han har gjort videnskabelige undersøgelser i astronomi og biologi i de sidste 30 år.

San Miguel ligger 40 km vest for Buenos Aires. I denne by har Jesuitterne 2 observatorier: ét er observatoriet for kosmisk fysik, og ét astronomisk observatorium, Adhara-observatoriet. Det første observatorium er bygget i 1935 og er et af de mest komplette observatorier i verden. Det dækker et areal på 6 hektar og har 3 observations-teleskoper, kemi-, biologi-, entomologi-, fysik-, elektronik-, heliofysik-, meteorologi- og seismologi-laboratorier. Et radioteleskop er nu under opførelse. Der er også et teleskop for observation af sol-fænomener, og hér kan tages fotografier af solen i morgen- og aftentimerne.

Adhara observatoriet er et privat observatorium, grundlagt af Louis Ferro, der har studeret fysik i Turin og Padova. De forskellige teleskoper er specielt beregnet til studium af rummets hemmeligheder. I de sidste 4 år har han gjort forskellige bemærkelsesværdige opdagelser. I de sidste måneder har han opdaget store explosioner og sol-pletter, og har målt deres størrelse ved hjælp af metoder, han selv har opfundet. Hans kalkulationer er blevet bekræftet af de store observatorier, og han har modtaget anerkendelser fra Mt. Palomar.

Adhara observatoriets beliggenhed er som følger: Breddegrad: 34'33'20" S - længdegrad: 58'42'40" W.

Man har i mange år iagttaget disse UFOer, deres hastigheder og manøvrer, men folk har omgående stemplet observatørerne som vanvittige. Men nu har observatoriet i San Miguel altså set og beregnet disse hastigheder og har et noget andet syn på problemet.

100.000 km/t er jo da også en helt fantastisk hastighed, ikke at forglemme de manøvrer, UFOerne har foretaget omkring satellitterne ikke een, men flere gange. I dette tilfælde, hvor observationen er gjort af pastor Reyna - som havde et moderne observatorium og teknikere hos sig på selve observationstidspunktet - er der tale om en højt kvalificeret og anerkendt videnskabsmand og astronom, der har benyttet et moderne teleskop med en forstørrelseskapacitet på 100 gange. Her er tale om en person, der ikke ville sætte hele sit eget, Jesuitternes og sine overordnedes omdømme på spil uden at væe absolut sikker i sine teorier.

Hvis man nogen sinde har ønsket en UFO-observation, observeret og kommenteret af en erfaren videnskabsmand, så må det være denne; ingen kan kræve en mere sikker og nøjagtig beskrivelse end fra en anerkendt person som pastor Reyna.

I betragtning af de beskrevne akrobatiske manøvrer omkring Echo II, hvem kan så påstå, at denne „genstand" er et hemmeligt eksperiment af enten russisk eller amerikansk oprindelse?

Da Echo II blev sat i kredsløb, gik den i en højde fra 1.033 km til 1.313 km. Det vil derfor

være i en højde af over 1000 km, at pastor Reyna og de øvrige vidner til denne oplevelse så UFOet bevæge sig. Vi kan med rette spørge: hvilket naturfænomen kan foretage disse 3 ture med en sådan præcision om en satellit i fart og i et kredsløb i en højde på over 1000 km? - Nej, vi venter heller ikke noget svar på dette, vi h a r svaret. Denne Echo II's sporhund var bestemt ikke af svag lysstyrke som ioniseret gas ell. lign., men blev set i teleskopet så klart og skarpt afgrænset som fuldmånen.

Pastor Reyna's rapport er et uomstødeligt dokument, men det er samtidigt et bevis på en vaskeægte kendsgerning. Alle disse fine „forklaringer", fremført af dogmatiske videnskabsmænd, der ustandselig har søgt at bortforklare et af de mest alvorlige og vigtige spørgsmål, der har eksisteret, er nu grundigt sat til vægs.

UFOet blev først observeret ved Pegasus, hvorefter det strøg tæt forbi Echo II og forsvandt i horisonten. Hele turen, fra det kom til syne, til det forsvandt i den modsatte ende af himlen, tog kun 3 minutter. Dette bekræfter den beregnede hastighed på 100.000 km/t, der blev opgivet af pastor Reyna. Denne hastighed, der næsten svarer til jordens omdrejningshastighed, er som før sagt en helt fantastisk hastighed. En maskine, der er i stand til at opnå en sådan hastighed, må uden tvivl være et rumfartøj fra en anden planet, da intet land her på jorden har opnået hastigheder på mere end 50.000 km/t. Objektet viste yderligere, at det var i stand til en deceleration, der var mere fantastisk end dets hastighed. Objektet kunne i løbet af få minutter mindske farten fra tophastigheden på ca. 100.000 km/t til en hastighed, der var så lille, at den kun kunne ses i teleskopet under 100 ganges forstørrelse. Alle disse manøvrer så ud til at være den „rene barnemad", sammenlignet med de tekniske anstrengelser og den energi, vi benytter for at accelerere og styre vore rumfartøjer.

Pastor Reyna skriver videre i sin rapport: „Jeg har mange gange fulgt UFOers bevægelser med det blotte øje eller i kikkert. De følger næsten altid en kunstig satellit eller raketten, der sender den i kredsløb". - Vi har ingen grund til at tro, at pastor Reyna ville narre eller ønske at snyde sin korrespondent, undtagen hvis hans blotte øje af naturen ville lade sig narre, men da pastor Reyna jo er en trænet iagttager, kan vi udelukke denne mulighed. Dog kan vi forvente endnu et spørgsmål stillet, nemlig dette: „Hvis pastor Reyna virkelig har set disse UFOer forfølge vore satellitter og raketter, der sendes op, hvordan kan dette forhold da være undgået at blive observeret af observatørerne på basen; personer, der har et fremragende teknisk udstyr til deres rådighed? Et helt sikkert svar på dette spørgsmål er ikke muligt, men vi tror ikke, at nogen personer indenfor NASA eller det amerikanske eller russiske luftvåben vil røbe eller give oplysninger om, hvad deres elektromagnetiske eller optiske sporingsstationer har opdaget. Men de v e d, at disse objekter eksisterer.

Det amerikanske tidsskrift „True" - for jan. 1965 - indeholder en artikel af major Keyhoe, direktør for NICAP. Han giver en fortrolig rapport fra 2 teknikere, der fortæller, at den 18. april 1964, ved opsendelsen af et ubemandet Gemini-rumskib, mødte 4 ukendte rumfartøjer, opdaget på radarskærmen, Gemini-rumfartøjet og eskorterede det under dets første kredsløb. Efter at have berettet om denne episode, tilføjede major Keyhoe: „Gemini-episoden var ikke et isoleret tilfælde; for i de sidste 3 år har der været en meget stor bølge af disse UFO-tilfælde, helt ukendt for offentligheden. Disse objekter er blevet set over hele verden, dog mest i nærheden af affyringsbaserne, i satelitternes rute i kredsløb, på flyvepladser og baser. Den amerikanske regering har hele tiden vidst, at fremmede fartøjer holder vor rumfart og raketter under observation". Der kan ikke være tvivl om, at dette helt falder på linje med pastor Reyna's observationer. Både Sovjet og USA er kommet til den slutning, at „Flyvende tallerkener eksisterer, og at de kommer fra et fremmed solsystem. Deres bevægelser indenfor et kort tidsrum vil bekræfte dette".

Pastor Reyna skriver i sit brev af 20. april 1966 videre: „Den 1. februar og den 6. fulgte vi nogle UFOers rute. En nat kom 5 af disse i en V-formation og overfløj himlen horisontalt. Fra forskellige dele af Argentina kommer meget opsigtsvækkende informationer om UFO-ernes bevægelser.

Pastor Reyna's rapport efterlader ingen tvivl om, at flyvende tallerkener virkelig eksisterer - og de helt utrolige hastigheder og manøvrer, disse benytter for at overvåge vores rumforskning og vore satellitter.

„Phenomenes Spatiaux, juni 1966.

Panorama (Australia), marts 1967 / B.H.-W.

POLITILLIDVÆKKENDE...!

Jeg har her fornøjelsen at præsentere Dem for 67 politimænd. Næppe mange af dem kender hinanden, for de bor spredt ud over store dele af kloden. Men de har noget til fælles. De har set UFOer.

For at samle stof til denne artikel har jeg ikke behøvet at „hige og søge". For der findes hundreder og atter hundreder af politimænd, der er fremkommet med samme påstand. De her nævnte udgør kun en forsvindende lille del af dem. Det er end ikke noget repræsentativt udsnit. Men de er alle navngivne; de har alle været villige til at sætte deres gode rygte på spil. De har alle været sikre i deres sag.

Jeg skal skåne Dem for flere indledende bemærkninger og i det følgende blot referere beretninger, summariske og detaillerede mellem hinanden.

Beboere i Grangeville, Idaho, betragtede en genstand af aflang form, der om aftenen den 11. og 12. maj 1964 fra kl. 21,30 til 23,15 syntes at svæve i nærheden af luftvåbnets radaranlæg ved Cottonwood. Sheriff *James Fuzzell* og andre betragtede genstanden gennem kikkerter, mens den bevægede sig „tilbage og fremad" i vandret plan.

Oberst Luis Zendeguy, Station Commander ved radar-stationen sagde, at adskillige af hans folk rapporterede at have set en klartlysende genstand. „Om det var en stjerne eller hvad, det ved jeg ikke - og de ved det heller ikke. Vi er helt i vildrede. Jeg har videresendt vor rapport til højere instanser", fortalte han journalisterne.

Genstanden befandt sig nord for Grangeville og så ud til at „stå lige over radaranlægget, hvilket udelukker „en stjerne" som forklaring. Genstanden frembragte ingen støj, viste sig to nætter i træk i samme tidsrum, og blev ikke set siden. (APRO Bull. maj-juni 65).

\- - -

Longmont, Colorado. - Deputy Sheriff *Walt Dunbar* så, da han den 27. november 1964 kl. 21,37 kom kørende i nordlig retning sammen med fru Dunbar, en strålende hvid genstand, der bevægede sig ca. 20^0 over den nordlige horisont. Den fløj fra sydvest til nordøst på omkring 10 sekunder. Lige inden den forsvandt, skød skarpe lynglimt ud fra genstandens sider, diagonalt på flyveretningen. Genstanden blev også set af Deputies *Chuck Waneka* og *Hugo Zieglar,* der kom kørende i en patruljebil.

(APRO BULL. mar.-apr. 65).

\- - -

POLITICHEF SER UFO. Den 2. januar 1965 observerede politichef *Joseph Snedic* og politiofficer *Edward Grossklaus* et UFO, der svævede sydøst for Rockdale, Illinois, i nærheden af et sejlløb(kanal). De betragtede det i et kvarter og forsøgte i deres patruljebil at nærme sig det, men det flyttede sig bort. De tog nu ned til stationen for at få fat i nogle kikkerter, og da de vendte tilbage, var genstanden forsvundet. Grossklaus, der tidligere har været i (US) luftvåbnet, sagde, at han aldrig havde set et fly manøvrere, som genstanden gjorde. Den foretog en cirkelbevægelse med lav hastighed i 1000 fods (300 meters) højde. Ind imellem kom et stort, kraftigt lys - som et fly's landingslys - til syne, og svandt atter ind. De observerede også to orangefarvede og 1 blåt lys komme til syne. Ingen yderligere detailler. Tidspunktet: 16,50.

(APRO BULL mar.-apr. 65).

\- - -

UFO'er PÅ HIMLEN OVER CALIFORNIEN. I begyndelsen af marts 1965 så County Sheriff's Deputies *William Bishop* og *John Robertson* fra Napa City, Californien, et UFO nord for Napa, i Månedalen. En tilsvarende genstand blev atter set den 12. marts ved 19,15-tiden og igen den 15. kl. 12,15 (a.m.) af Deputies *James Munk* og *Melvin Boyboso.* Deres beskrivelse stemte overens med Bishop's og Robertson's, som udtrykte, at det var et pulserende lys (fra tåget til meget skarpt - omtrent så skarpt som Solen), mens det holdt sig stationært. Derefter bevægede det sig bort over Månedalen med „fantastiske ha-

stigheder". Boyboso sagde, at genstanden var det hurtigste, han nogensinde havde set.

Eugene Wilson, vagthavende ved luftvåbnets base i Hamilton, udtalte, at genstanden måske har været en observationsballon fra flåden. - Sikken en ballon - sikken en blæst!

(APRO BULL. jul.-aug. 65).

- - -

Den 1. august 1965 meddelte Oklahoma State Highway Patrol overfor United Press International, at radar den 31. juli kl. 01 om morgenen havde sporet en genstand i nærheden af Wynnewood, Oklahoma. En genstand, der ifølge Wynnewood-politiofficeren *Lewis Sikes* afgav røde, hvide og blå lys, svævede i tre kvarter fem miles (8 km) nordøst for Wynnewood, i en højde af 8.000 fod (2400 meter). Sikes rapporterede til Highway Patrol, at der ikke kom nogen lyd (fra obj.), og ifølge politistationen blev genstanden opfanget på radar ved Tinker-luftbasen i nærheden af Oklahoma City, og ved Carswell-luftbasen i Texas. De sporede den til en afstand af 15 miles (24 km.) fra Tinker. Radar'en mistede (kontakten med) genstanden i nogen tid (muligvis mens den svævvede i lav højde), og opfangede den derefter igen og sporede den til en position 29 miles (46,4 km) syd for Tinker-luftbasen, hvor den helt forsvandt.

Officer Sikes' mor, fru Robert Sikes, fortalte, at hun et øjeblik så genstanden. Den syntes at ændre farve og form, og lyset skiftede fra rødt til blåt til hvidt, og svandt undertiden helt bort. Hun sagde, det gav hende en „mærkelig fornemmelse", da den holdt sig svævende på samme punkt, men det så ud, som om den roterede. Officer Sikes' hustru observerede også genstanden.

Senere forespørgsler på Tinker-luftbasen fremkaldte en erklæring fra en talsmand om, at han „hverken kunne bekræfte eller benægte" radar-bekræftelsen. Han henviste yderligere forespørgsler til US-luftvåbnets hovedkvarter i Washington. Bemærk, at han ikke henviste til Wright-Patterson-luftbasen (hvor luftvåbnets „UFO-afdeling", Project Bluebook, har sit hovedsæde, o.a.).

(APRO BULL. jan-feb. 66).

- - -

Søndag aften den 1. august 1965 blev en gruppe hvide genstande i „diamant-formation" observeret af politimænd i Chickasha, Shawnee, Cushing, og Chandler, Oklahoma. En kvinde i Chandler, Mrs. Bill Tipton, rapporterede, at hun så en enkelt glimtende genstand, der var rød i bunden og hvid på toppen; den svævede over Chandler-området i ca. et kvarter og bevægede sig derefter mod vest.

Omkring kl. 21,00 observerede politiofficerer i tre forskellige politibiler i Shawnee-området den diamant-lignende formation i omkring 30 minutter. Genstandene, der lignede strålende stjerner, skiftede farver fra rødt til hvidt til blå-grønt, mens de bevægede sig nordpå, og ind imellem bevægede de sig fra side til side under flugten. Den samme type formation blev iagttaget af politi i Cushing. Foruden (at de så) formationen, rapporterede vagthavende politibetjent *Jim Cline* og patruljebetjent *C. V. Barnhill* tillige, at de ved 21-tiden også havde observeret en genstand af form som en drage („sådan en man sender op" o.a.), med et rødt, roterende lys på toppen.

Samme aften meldte politi i Hobbs, New Mexico, nær grænsen til Texas, at de så en rund, hvid genstand med orangefarvet hale, der bevægede sig vestpå og forsvandt. I Wichita, Kansas, sporedes på radar „adskillige genstande i højder på 6.000 til 9.000 fod (1800-2700 m.)" Meddelelsen blev givet til pressen fra Sheriff-kontoret i Wichita, Sedgwick County. En vagthavende betjent hér fortalte journalisterne: „Jeg troede ikke på de flyvende tallerkener, men jeg så noget deroppe her i aften, og det samme gjorde andre iagttagere ved Vejrtjenesten og luftvåbnets base (McConnell)." Publikums beskrivelser varierede, men to var dominerende: Røde genstande, der eksploderede i en regn af gnister, og andre, der flagrede som blade på himlen. Deputy Sheriff *Dan Carter* fra Canyon, Texas, beskrev en „eksploderende genstand"; han „troede først, at det var et fly, der eksploderede i luften". Genstanden „syntes at bevæge sig sydover" og „opløstes" derefter i stumper i alle (mulige) farver. På McConnell-basen blev alle forespørgsler besvaret med et „ingen kommentarer", og der blev henvist til luftvåbnets hovedkvarter i Washington (ikke til Wright-Patterson i Ohio).

(APRO BULL. jan.-feb. 66).

- - -

POLITI I KANSAS SER LANDET UFO. Det ser ud til, at mindst ét af de UFOer, der blev observeret på radar fra Wichita, fløj sydpå mod Wellington og Caldwell. Det var i Wellington, at Deputy Sheriff *Everett Tucker* sagde, at han så en ægge-formet genstand med en rød dampeller kondens-stribe efter sig, der hurtigt bevæ-

gede sig mod nord. Tidspunkt: kl. 04,50 den 2. august.

Ved 03,40-tiden patruljerede politi-officererne *Dave Lowe* og *Eddie Roberts* i Caldwell, da de hørte en politi-radio melde om to genstande, der bevægede sig i sydlig retning mod Wellington, South Haven og Caldwell. De kørte i deres patruljebil i retning mod lufthavnen i udkanten (øst) af byen. De fik øje på et par glødende genstande på himlen, men kunne ikke se dem klart. Da genstandene var forsvundet, fortalte mændene hinanden, hvor tåbelige de folk dog var, som udtalte, at de med sikkerhed kunne sige, at genstandene ikke var stjerner.

Kort tid (her)efter fortalte endnu en radiomelding om et UFO, der blev sporet nord for Caldwell. Officererne så efter, men kunne først intet se; men så fik Lowe øje på noget bag et højdedrag omkring 50 meter borte. Han mente først, det var billygter.

„Det lignede det lysskær, der om natten står over en by", sagde Lowe senere. „Jeg sprang op på bilens trinbrædt for at få et bedre overblik, og dér var den, så klartlysende som 100 projektører". Lowe beskrev, at den var hvid, rød og blå-grøn af farve. Han sagde, det var umuligt at afgrænse farverne, da de alle flød over i hinanden.

„Den så slet ikke ud, som jeg tænkte mig, en flyvende tallerken ville se ud. Den var ikke rund, og den var meget længere, end den var bred. Den lignede faktisk et æg", sagde han. „Det var en 100 meter lang". (Bemærk: det er i virkeligheden lige så meget som 16 Cadillac's i forlængelse af hinanden! o.a.)

Da mændene havde genvundet fatningen (de indrømmede, at de var lamslåede), sprang de ind i politibilen og fo'r efter genstanden for at tage den nærmere i øjesyn. Da de drejede ind på US-Highway 81 og kørte østpå, gik genstanden ned bag en hæk, og de mistede den af syne. „Da den gik ned bag hækken, må den forbistrede tingest have slukket lysene, så vi ikke kunne følge den", sagde Lowe. „I hvert fald så vi den slet ikke mere". Det totale tidsrum med nær-observation af genstanden var, ifølge begge mænd, rundt regnet 3 minutter. Lowe havde, flere minutter før de fik øje på genstanden, sagt, at han havde hørt en motor gå, og at han mente, der var en flyvemaskine i området. Imidlertid viste der sig intet fly.

Ved Wellington fik by-politimændene *Charles Schreck* og *Kenneth Easterly* omkring ved 05-tiden øje på en „sølvformet, ægge-formet genstand", der fo'r hen over himlen.

\- - - (APRO BULL. jan.-feb. 66).

Endnu en hændelse, hvor politimænd, alarmeret af hændelserne den 1. og 2. august, så UFO-er, fandt sted i nærheden af Iowa City, Iowa, den 4. august. Deputy Sheriff i Johnson County *Francis Sueppel,* bror til State Safety Commissioner William Sueppel, rapporterede, at han om aftenen havde observeret en genstand, der kredsede over Coralville-reservoiret nord for Iowa City. Deputy Sueppel fortalte, at genstanden gentagne gange ændrede farve fra hvidt til rødt til grønt. Observationen blev bekræftet af politi fra Coralville og Iowa City. Han sagde, at han tillige så en anden, usædvanlig genstand, der omkring kl. 01,30 den 5. bevægede sig fra vest til øst. Også denne blev observeret af andre politimænd i Iowa City, Coralville, Washington og Mount Pleasant, Iowa.

\- - - (APRO BULL. jan.-feb. 66).

Den 3. september 1965 betragtede en 18-årig dreng, Norman Muscarello, sammen med politiofficer *Eugene Bertrand* og Officer *David Hunt,* begge fra Exeter-politistationen, New Hampshire, et UFO. Genstanden, der iøvrigt blev set af mange andre, er officielt blevet anerkendt som „ukendt". En nærmere omtale findes bl. a. steder i McDonald-rapporten.

\- - -

Den 15. september 1965 landede en „flyvende tallerken" på en landevej i nærheden af Pretoria i Sydafrika. Da den atter startede, blev den set af to politimænd, *Koos de Klerk* og *Jochn Lockem.* De to politi-officerer havde 5 minutter tidligere passeret stedet og ikke bemærket noget unormalt, men på vej tilbage så de noget, der så ud som et „flammehav" midt på landevejen foran dem. Omkring 10 sekunder senere så de en top-formet genstand, der steg til vejrs med høj fart og fløj bort mod nordvest. Der hørtes ingen lyd, men ildstråler blæste ud fra genstandens underside gennem to åbninger. Et cirkelrundt område af vejens asfaltbelægning (på omkring 6 fod (1,8 meter) i diameter) brændte, og også græs på begge sider af vejen var lettere afsvedet. Prøver af asfalten blev undersøgt, og en tekniker ved Public Works Department i Pretoria erklærede, at en benzinbrand umuligt kunne have forårsaget afbrændingen af vejbelægningen. Begge officererne bliver regnet for pålidelige, og rapporten bliver taget meget alvorligt.

(APRO BULL. jan.-feb. 66).

– – –

VENEZUELA. En gigantisk, orangefarvet, skiveformet genstand blev den 15. september 1965 set af en mængde mennesker, heriblandt den lokale Sheriff, *Ismael Gomez,* i Barinas, Venezuela. Genstanden fløj i meget lav højde, og iagttagerne troede, at den ville ramme en høj i nærheden; men den svingede brat op mod himlen og fo'r ud af syne.

(APRO BULL. jan.-feb. 66).

– – –

DEPUTY TAGER UFO-FARVEBILLEDE. - Kl. 18,10 den 21. oktober 1965 var mr. *Arthur Strauch,* Deputy Sheriff i Sibley County, Minnesota, sammen med fire andre på vej hjem i bil fra en jagttur (bow hunting), da han fik øje på en mærkeligt udseende genstand, der så ud til at befinde sig 2.000 fod (600 meter) over jorden og en kvart mile (400 meter) borte mod nordvest. De kørte 2 miles (3,2 km) vest og 2 miles nord for St. George. Selskabet standsede bilen og gav sig til at iagttage genstanden. Strauch stod ud af bilen og betragtede genstanden gennem en 7×35-kikkert, mens de andre så på den inde fra bilen. Genstanden så, gennem kikkert, ud som vist på tegningen.

Efter at have betragtet den i ca. 10 minutter kørte selskabet ca. en halv mile (800 meter) videre frem ad vejen og standsede op dér. Strauch stod ud af bilen og tog det billede, der vises hér på siden, netop som genstanden begyndte at bevæge sig. Den fløj mod vinden (nordøst) - efter hvad det så ud til, flere hundrede fod - standsede så op i nogle få sekunder, på hvilket tidspunkt lyset fra den skiftede fra skarpt hvidt til mat orange adskillige gange. Dernæst bevægede den sig mod sydøst med stor fart og forsvandt ud af syne på himlen. Idet den passerede hen over deres hoveder, hørte iagttagerne en hørlig, højfrekvent hvinen, som fra en elektrisk motor, der starter op.

Vidnerne var: Arthur A. Strauch, 47 år, Deputy Sheriff; hans kone, Mrs. Katherine Strauch, 44 år, husmoder; Gary Martin Strauch, 16 år, elev ved en high school og søn af Mr. og Mrs. Strauch; Donald Martin Grewe, 26 år, tekniker ved Minnesota Valley Breeders Association, og dennes kone, Mrs. Retha Ann Grewe, 25 år, autoriseret sygeplejerske. Alle vidnerne betegnes som ærlige og pålidelige.

Det benyttede kamera var et Kodak Intamatic fra 1965. I apparatet havde Strauch en Kodak Ektachrome X-film, diapositiv EX 126-20. Hans

Her ses en sort-hvid gengivelse af det UFO-foto, der blev taget af A. Strauch i oktober 1965.

kamera var indstillet på 1/60 sekund, ingen blitz.

Strauch tog, mens han iagttog genstanden svævende i nordvest, fire fotos og brugte (hermed) resten af filmrullen i kameraet. Det foto, der vises sammen med denne rapport, blev, som tidligere nævnt, taget senere, netop som genstanden begyndte at bevæge sig. Han fik ikke rullerne fremkaldt, før han havde brugt hele den anden rulle. Da han tog dem hen til drug-store'n for at få dem sendt til fremkaldelse, sagde han til ekspedienten, at den første rulle ikke var blevet ordentligt låst inde i kameraet (- falsk lys o.a.); - det havde han opdaget, da han skiftede film. Ekspedienten sagde (da), at denne rulle sikkert ikke duede og smed den i papirkurven. Da Strauch senere kom og hentede sin fremkaldte film og fandt billedet af UFOet på fotografiet, bad han ekspedienten om at lede efter den første rulle blandt affaldet; men affaldet var blevet bragt af vejen. Strauch mener, der kan have været mulighed for, at han havde fået bedre fotos den første gang, fordi genstanden da havde holdt sig svævende.

De klimatiske faktorer var som følger: Vind fra nordøst, hastighed 10 miles (16 km) i timen, fugtighed omkring 50 %, ubegrænset (uindskrænket) sigtbarhed. Solen var lige gået ned, himlen var klar. Ingen tåge, dis eller skyer - og der var omkring 40 % mørke. Månen var ikke stået op, og Venus var klart synlig i sydvest. En lille stjerne var synlig til højre for, og under, UFOet.

Vidnernes udsagn divergerer kun på uvæsent-

lige detailler. Mens Strauch sagde, at genstanden så ud til at være så stor som en „quarter" (en kvart-dollar) holdt i arms længde, beskriver hans kone den som meget større end Aftenstjernen. Gary sagde, den var som en „quarter" i udstrakt arm, og det samme sagde Grewe. Mrs. Grewe sagde, den var på størrelse „med en stor stjerne".

Mrs. Grewe, Mrs. Strauch og Gary blev inde i bilen, mens Grewe og Strauch stod ud for at iagttage genstanden. De hørte ingen lyd. Grewe

En tegners fremstilling af Strauch-tallerkenen, som den så ud gennem kikkerten.

beskrev den lyd, genstanden afgav, da den passerede henover dem, som en hørbar, fløjtende hvinen, og Strauch fortalte, det var en „højfrekvent, hvinende lyd, som fra en elektrisk motor, der starter".

Mr. Strauch's beskrivelse var den mest detaillerede, da han betragtede genstanden ved hjælp af kikkert. Han sagde: „Jeg har intet begreb om, hvad det var. Alt, hvad jeg kan rapportere, er, at det var forskelligt fra alt, hvad jeg nogensinde har set på himlen. Jeg er helt sikker på, at det var en maskine, drevet af en eller anden indre kraft, der har en enorm fart. Omridset var ikke til at tage fejl af, set gennem kikkerten; det var en „flyvende tallerken"s. I et brev, der kom som svar på vor anmodning om yderligere enkeltheder, erklærede Strauch:

„Kuplens afrundede top var af en metallisk sølv-grå farve, som genspejlede den nedgående sols stråler og gjorde den (genst.) til en stor orangefarvet kugle. Rundt om kuplen var der fire små „koøjer", der afgav et skarpt, gult lys. Lige under vinduerne, eller hullerne, var der et område, der glødede lyst blåt. Dette lys syntes at være en genspejling af et eller andet indre lys, eller måske udstødning. Fra udkanten af det blå lys' reflektion og ud til kanten af den flade tallerkens overflade (yderkant), drejede den ydre ring sig i retning modsat uret, hvilket fik den til at udsende en „morgenrøde" eller glorie af lys, der skiftede fra orange til hvid, med et anstrøg over det hele af blåt og grønt. Den allerydersteste kant på tallerkenen glødede klart (eller lyst) orange, og denne del roterede eller bevægede sig ikke.

Til venstre for mig, eller, som jeg antog, foran på maskinen, var der en sort plet, eller måske en åbning til luftindsugning. Denne fordybning er synlig på billedet, men ses ikke så klart, som jeg kunne se den gennem min kikkert. Hvorvidt der også var én på den anden side, ved jeg ikke.

Maskinen hang, eller svævede, ikke parallelt med jorden, men befandt sig i en vinkel, med forenden, som jeg antog, det var, hældende nedad omkring 15 grader; og den tippede endnu en smule mere, da den forlod stedet. Jeg tror ikke, lyset gik ud på maskinen, da den fløj bort og vi mistede den af syne, men snarere, at den havde en så enorm fart på, at den slet og ret forsvandt ud i rummet". Citat slut.

Lidt om Arthur A. Strauch, hovedvidnet: Født i Princeton, Minnesota, den 28. juni 1918; søn af en lutheransk præst. Eksamen fra Gibbon High School. Veteran fra 2. verdenskrig med rang af 1. sergent. Gift, har datter på 22 år og søn på 16. Udnævnt til Deputy Sheriff for Sibley County, Minnesota, i 1960. Under forfølgelse af en undvegen fange blev han i 1961 alvorligt såret og lammet i underkroppen. Selv om operationer og lægebehandling har hjulpet, er han stadig invalideret.

(APRO BULL. nov./dec. 65).

\- - -

Den berømte Dexter, Michigan-tallerken (som af J. Allen Hynek fik betegnelsen: „sumpgas" o.a.), der den 20. marts 1966 kl. 19,30 forskrækkede Frank Mannor, hans søn Ronnie og resten af hans familie, blev også set af politibetjente. Mrs. Mannor havde, mens de to førstnævnte var ude i sumpen for at se nærmere på det underlige lys, tilkaldt politiet, og de fleste af betjentene fra Washtenaw County (hvori Dexter ligger), Sheriff's vejpatrulje så lysene, fra denne og andre. Deputy *Stanley McFadden* kom til-

strækkeligt nær til at se genstanden. Men så snart han nærmede sig, gik lysene på genstanden ud, og den „strøg tilbage" mod vest.

I henhold til andre rapporter fra politifolk i området, var der ialt tale om fem genstande. En af dem landede omtrent (den, Mannor-familien så) og de andre svævede i nærheden. Stanley McFadden sagde, at han og Deputy *David Fitzpatrick* så genstanden fare henover deres bil (godt klaret, „sumpgas"! o.a.) på omkring det tidspunkt, Mannor-familien rapporterede, at genstanden havde forladt sumpen.

Rundt regnet på samme tid rapporterede Dexter-patruljebetjenten *Robert Huniwell,* at han havde set en indretning, med rødt og grønt blinkende lys, der fo'r ned og svævede mindre end 10 fod (3 meter!) fra en patruljebil. Da den igen steg, blev den fulgt af en lignende genstand.

Alt ialt var 20 Sheriff's Deputies indblandet i eftersøgningen af genstandene, og de fleste af dem så dem. To forsøgte at nærme sig en genstand, der holdt sig svævende et lille stykke over jorden: men den fløj bort, da de kom nærmere.

Andre vidner: Dexter-politi*chefen Robert Taylor,* der så genstanden på jorden fra Mannors hjem. Deputy Sheriff *Thomas Kelly,* som sammen med andre så den på afstand. „Den oplyste sumpen, ligesom en kontorbygning", fortalte han journalisterne.

(APRO BULL. mar/apr. 66).

\- - -

I Colorado, ved Golden, var Sheriff's officers fra Jefferson County og politimænd fra Golden den 10. april 1966 blandt hundreder af mennesker, der iagttog en rød, glødende genstand over byen. Den vagthavende betjent *Dave Courtney* fortalte, at han i 20 minutter iagttog genstanden over South Tabletop-bjerget øst for Golden. Han anslog den til at være 1.000 til 1.200 fod (300-360 meter) over bjerget, hvor den manøvrerede og af og til svævede (ubevægeligt). Det var en rød, glødende kugle, og den forsvandt til slut over bjerget.

(APRO BULL. mar./apr. 66).

\- - -

Den 17. april 1966 var et UFO travlt beskæftiget over landevejene mellem Ravenna, Ohio, og Pittsburgh, Pennsylvania. Der var øjensynligt hundreder af mennesker, der så genstanden, men her vil vi hovedsageligt koncentrere os om hovedobservationen.

Først citerede pressemeddelelserne nogle ikke navngivne luftvåbens-reservepiloter fra Youngstown, som ifølge rapporterne havde forsøgt at jagte genstanden; men dennes fart på 100 miles (160 km) i timen var for langsom for deres jet-træningsfly. Senere blev disse rapporter trukket tilbage, da luftvåbens-officerer fra Youngstown sagde, at man ikke havde opsendt flyvemaskiner.

Ved 05-tiden patruljerede Deputy *Wayne Huston* omkring East Palestine, Ohio, da han over sin bilradio hørte en melding. Den gik ud på, at en kvinde fra et sted øst for Akron havde rapporteret at have set et klartlysende UFO, der tilsyneladende bevægede sig østpå. Deputy *Dale Spaur* fra Portage County modtog meldingen, og sammen med en anden Deputy sammesteds fra, *W. L. Neff,* tog han ud på eftersøgning. De fik øje på genstanden i nærheden af „Brady's Park, der går ind i Rochester" - på State Route 224. Bilen fulgte UFOet med hastigheder på mellem 80 og 100 miles (128 og 160 km) i timen. drejede senere af fra Route 224 og tog ad State Route 14 mod Pittsburgh. Disse to deputies brugte hele tiden deres radio (sender), og officer Wayne Huston fra East Palestine-politiet lyttede til dem fra første færd.

Da jagten ved 05,35-tiden gik ind i East Palestine, ad Route 14, ved vejkrydset lige nord for byen, gik Huston ind i jagten, og alle tre, UFOet, betjentene fra Portage, og East Palestine-patruljevognen, fortsatte østover mod Pittsburgh med 80-100 miles i timen. Der blev gjort forsøg på at alarmere politifolk fra Pennsylvania; dog uden meget held, fordi staterne havde forskellige radiosystemer. Da man nåede Conway i Pennsylvania, fik man imidlertid kontakt med de lokale betjente, og sagen blev overdraget til dem.

Pennsylvania-politiet blev yderst umeddelsomme om, hvad der skete efter Conway, men følgende vides (dog) om genstanden og „jagten":

Genstanden så ud „som en isvaffel med den brede ende opad", sagde en deputy. Det var et klart, hvidt lys, så klart, at de „kunne have kørt uden at have deres egne (bil)lygter tændt", sagde de. Der var ingen vinduer, ingen uregelmæssige overflade-karakteristika, ingen udstødning eller lysspor (contrails). Den eneste lyd var en snurren, der lignede lyden fra en hurtigtgående motor. Gennemsnitshøjden, i hvilken den fløj, var 800 fod (240 meter), men en gang eller to dykkede den ned til 200 fod (60 meter). Bevægelsen var ikke uregelmæssig eller svin-

gende. Den eneste afvigelse var, når den steg, hvilket den gjorde meget hurtigt.

Betjentene formodede, at den var intelligent styret. Den så ud til at kunne flyve meget hurtigere, men den holdt en fart på 80-100 miles timen, så den *kunne* følges. Mændene i bilerne følte, at deres samtaler over radioen blev aflyttet - og deres ændringer i fremgangsmåde (taktik) foregrebet.

På intet tidspunkt var der forstyrrelser i motorgang eller bilradiofunktionen.

En mand, deputy ved Portage County og tillige politichef for Mantua Village, *Gerald Buchert,* tog et fotografi af genstanden og fik, ifølge rapporten, besked fra luftvåbnet om at undlade offentliggørelse. Det kom imidlertid ud gennem pressebureauerne dagen efter (tirsdag). Fotografiet synes ikke at være bemærkelsesværdigt, da det kun er en klat på avis-aftrykkene.

Nogle af udtalelserne fra mændene, som jagtede genstanden, er ret interessante:

Genstanden var „omkring 35-40 fod (10,5-12 meter) i diameter".

Deputy Robert Wilson sagde, at han på et tidspunkt under jagten hørte Spaur udtale, at genstande havde noget i retning af en antenne, der stak frem fra bunden, mens den (genst.) svævede over den patruljebil, han (Spaur) og W. L. Neff kørte i.

Buchert blev citeret for en udtalelse om, at genstanden så (kugle)-rundt ud, indtil den bevæged sig bort: da så den ud som to underkopper lagt sammen, rand mod rand. Den øverste halvdel var meget klar(tlysende), den nederste mørk.

På et tidspunkt, da betjentene kom til en bro med et vejkryds, var de nødt til at sagtne farten; og det så ud til, at (også) genstanden nedsatte hastigheden og holdt sig svævende, idet den ventede på dem.

Spaur var, forud for sin oplevelse, totalt skeptisk overfor UFOer, men siden da har han skiftet mening. (APRO BULL. maj/juni 66).

— — —

AUSTRALIEN. Politikonstablerne *E. Mercer* og *P. Woodham* fra Grafton, Queensland, Australien, sad kl. 20 den 6. juni 1966 på politistationen i Grafton, da en mand ringede op og fortalte dem, at der var en „løjerligt udseende tingest" på himlen. Lettere skeptiske gik de to udenfor stationen og så da den klartlysende genstand svæve over byen. De rettede kikkerter mod den og iagttog, at den med meget lav hastighed bevægede sig mod den sydlige del af byen.

På omkring dette tidspunkt begyndte opringninger at indgå til politistationen i store mængder. Politimændene tog en patruljevogn og begyndte at følge den tværs gennem byen. De beskrev senere genstanden som „blot et stort lys uden noget synligt centrum". Mens den bevægede sig afsted i omkring 1.500 fods (450 meters) højde, skiftede dens farve fra hvid til rød og igen tilbage til hvid.

Efter to timers forløb fjernede genstanden sig med høj fart og forsvandt.

(APRO BULL. juli/aug. 66).

— — —

Omkring kl. 03,30 den 24. juni 1966 fik patruljebetjent *William L. Stevens* fra politistyrken i Richmond, Virginia, øje på og forfulgte en usædvanlig flyvende genstand, fra Richmond i Henrico County, Virginia, til Hanover County mod nord.

På det pågældende tidspunkt kørte man ad Meadowbridge Road mod nord og var udfor E. Ladies Mile Road, da han bemærkede „nogle meget mærkværdige grønlige og gullige lys" på himlen i retning af udstillingsarealerne.

Stevens meldte det til den vagthavende ved politistationens radioanlæg, C. G. Koegler, og kørte afsted over mod lysene. Da han nærmede sig vejkrydset: E. Laburnum Avenue-Meadowbridge Road, så han en mærkeligt udseende genstand i luften. Den så ud til at være ca. på størrelse med „en stor Zeppeliner", var aflang af form, og havde grønne og gule lys rundt om hele overfladen. Han bedømte dens faktiske størrelse til mellem 100-125 fod (30-38 meter) lang, og farven (selve genstandens o.a.) så ud til at være „snavset grå".

Stevens rapporterede, at en slags dis eller damp indhyllede (egl. omkransede) hele genstanden. Han tændte for langdistanceprojektørerne og prøvede at indfange genstanden; men jo hurtigere blev genstanden ved med støt at bevæge sig afsted foran ham.

„Jeg fulgte genstanden et godt stykke ind i Hanover County", fortalte han, og nu begyndte den at flyve fra ham og forsvandt til slut ud af syne. På intet tidspunkt frembragte den nogen støj, og Stevens fortalte senere journalisterne, at genstanden syntes at lege „tagfat" med hans patruljebil.

Under et senere interview med journalister udtalte Stevens, at genstanden „til stadighed" holdt sig omkring to (hus)blokke foran hans

patruljebil - uanset, hvilken hastighed han kørte med, og uden hensyn til de drejninger, han foretog. Han sagde, at den så ud til at befinde sig i omkring 300 fods (90 meters) højde.

Jagten fandt sted på Richmond-Henrico vejen, og genstanden begyndte at trække sig bort fra ham, efter han havde krydset Chickahominy-floden i Hanover County.

En kontrol med Bird Field afslørede, at genstanden ikke var blevet opfanget af radar, formentlig på grund af dens ringe højde over jorden. (APRO BULL. juli/aug. 66)

– – –

TUSINDER SER UFO OVER ARKANSAS. Den 13. august 1966 så flere tusinde mennesker usædvanlige lys over Fort Smith. Historien lyder således:

Fire røde lys, der var stationære, men syntes at rotere „som advarsels-blinklyset (på taget) af en politibil" var placeret på himlen „som punkter i hjørnerne af et kvadrat".

Lysene var synlige i omkring tre timer, og da de forsvandt, skete det ikke gradvis, men de „blinkede ud". Sergent *J. W. Gilbreth, Jr.,* 38 år, der i seks år har været ansat ved Fort Smith-politiet, betragtede genstandene, men var ikke til stede, da de forsvandt, eftersom han telefonerede til personalet ved luftbasen i Little Rock, Arkansas. De vagthavende (officials) på basen sagde, at de ikke vidste af, at der var noget fly i området.

Flokke på 60, 350 og 600 mennesker blev set af Gilbreth, da han kørte rundt i byen, og de (stod alle og) så opad på de mærkelige lys. Reporteren (Newsman) John Garner fra radiostationen KFSA i Fort Smith „speakede" sin beskrivelse af fænomenet, mens han stod og betragtede lysene sammen med en flok på omkring 1.500 andre. Næste dag sagde en talsmand (fra luftvåbnet? o.a.): „åbenbart så de noget derovre i aftes, men vi ved ikke, hvad det er". Den sædvanlige erklæring om 10.047 observationer og 646 uidentificerede (uforklarede), blev givet til pressen.

Gilbreth sagde til Associated Press: „Det vi så, var lys; hvad de sad på, kan jeg ikke sige".

I henhold til pressen: „et sæt røde og grønne lys kom til syne"; så sås et blinkende hvidt lys, derefter en vedholdende hvid lysstråle; de bevægede sig alle hver for sig i rette linier fra ét til et andet af de fire røde lys".

(APRO BULL. juli/aug. 66).

(Den 15.-16. august indkom iøvrigt en overvældende mængde rapporter, ikke blot fra Arkansas, men tillige fra Minnesota, New Jersey og Wisconsin).

(Fate, sept. 1967).

– – –

Politiofficer i Chippewa og Pepin County, og politimænd i Durand, Wisconsin, rapporterede, at de observered en ægge-formet genstand den 7. september 1966 ved 22-tiden. Den første observation fandt sted i Pepin County, og oplysningen blev viderebragt til myndighederne i Chippewa. Sheriffens kontor hér kaldte reserveofficer *Howard Gibbs,* der iagttog genstanden, dels gennem kikkert, og dels i teleskop, der forstørrede 25 gange. Genstanden befandt sig i (højde med) horisonten, over trætoppene, og de iagttog den i ca. en halv time. Genstandens skrog var hvidt, og den var forsynet med røde og grønne lys, der var meget kraftigere lysende end en almindelig flyvemaskines. Den (genst.) kom fra sydvest, fløj tværs over himlen til nordøst, drejede vestpå og derpå tilbage til sydvest, og foretog således en „loop"-manøvre over området. Dette skue blev iagttaget fra Pepin County af officerer dér, og også af politiofficerer i Durand.

(APRO BULL. sep./okt. 66).

– – –

Den 24. september 1966 tidligt om morgenen blev adskillige mærkelige genstande observeret af politi og beboere i området Wisconsin-Illinois-Indiana, USA. kl. 05,40 den 24. så politiofficer *Richard Koffel* fra Lisbon, Ohio, en glødende, skiveformet genstand; den var rund, flad i bunden, og den havde en „lille spids" i toppen. Han alarmerede Sheriffens kontor og betragtede derefter genstanden, mens den så ud til at ændre form til en lang stang, der lignede en forlænget (tåre)dråbe.

Kl. 04,20 fik politimændene *Al Largo* og *Clyde Fazenbaker* fra Kenilworth, øje på en „kæmpemæssig kugle, sort i midten og omgivet af en hvid røgring"...

(APRO BULL. sep./okt. 66).

– – –

Den 30. september 1966 om aftenen måtte mange officerer langs Wasatch Front fra Weber Canyon til Farmington-området i Davis County, Utah, besvare opringninger fra borgerne angående usædvanlige lys i området.

Politimænd på landevejspatruljering i dette område rapporterede, at de klartlysende genstande gennem kikkert så ud til at være cirkelrunde genstande, omgivet af røde, grønne og hvide, hurtigt roterende, bånd. Der syntes at

være tre af genstandene, formeret på himlen som en ligesidet trekant. Personale ved luftvåbnets base i Hill fortalte, at en meteorolog dér havde udtalt, at en mulig forklaring på genstandene var, at man havde set usædvanligt klare stjerner. Han forklarede (dog) ikke, hvordan det kunne gå til, at nogle borgere så roterende lys lige ovenover sig.

Ligeledes den 30. var Sheriff *Charlie Childers* fra Montrose, Colorado, en af mange, der observerede en „lys-klat", der så ud til at rotere konstant, undertiden at holde sig svævende, og fare (dash) rundt på himlen. „Det bevægede sig hurtigere end noget jetfly, jeg nogensinde har set", sagde han. „Det var helt afgjort (garanteret) ikke en stjerne".

– – – (APRO BULL. sep./okt. 66).

Den 10. oktober 1966 så landmanden (rancher) Roger Huston fra Kanabec, South Dakota, ved 20-tiden, CST, et blåligtfarvet lys, der så ud til at hænge over Crow Creek-indianerreservatet ved Fort Thompson. Observationen blev bekræftet af motor-patruljebetjent *Patrick Gribbin,* Sheriff *Lee Roberts* og jagt-opsynsmanden Floyd Gaarder fra Preho, som alle kørte ud på landet for at betragte lyset. Genstanden flyttede sig langsomt fra en position lige over dem til en østlig position, og ved 22-tiden sagde Fort Thompson-politiet, at den var blevet klarere og fik følge af en anden genstand, der så ud til at skifte farve fra rødt til grønt til gult, mens det oprindelige lys (altså den først sete genstand o.a.) skiftede fra hvidt til blå-grønt til rødt.

Gribbin sagde, at den første genstand så mindst 3 gange så stor ud som den klareste stjerne på himlen, og den blev iagttaget af ham selv og det øvrige selskab fra et punkt 26 miles (42 km) vest for Fort Thompson. Intet fly blev i dette tidsrum rapporteret i området.

Der indkom rapporter til Fort Thompson-politiet fra Folk indenfor en radius af 100 miles (160 km) fra reservatet, og de (folkene) erklærede alle, at genstandene befandt sig over byen.

– – – (APRO BULL. sep.-okt. 66).

På samme aften, som de mærkelige lys blev set ved Fort Thompson, brød en ny „tallerkenbølge" løs ved Wanaque-(vand)reservoiret i New Jersey. (Wanaque havde også været „hjemsøgt" i februar 1966 o.a.). Den nye observations-bølge begyndte mandag aften den 10. oktober, da en flyvende genstand blev opdaget af Mrs. Gordon, 205 Midland Avenue, Pompton Lakes, New Jersey, gift med en politisergent *Robert J. Gordon,* (der i 11 år har været ansat ved politiet i Pompton Lakes). Kvinden så en tallerkenformet genstand på størrelse med en bil, der passerede hen over deres hus. Hun kaldte på sin mand, og de så begge til, mens det lysende objekt forsvandt mod nord - i nærheden af reservoiret - idet det oplyste horisonten, mens det forsvandt af syne. Gordon-ægteparret ringede til politiet, og en patruljebil blev sendt afsted. UFOet var imidlertid forsvundet på det tidspunkt, hvor politibilen nåede frem.

Patruljebetjenten *William Pastro (Pastor)* udtalte overfor pressen, at han så et klart lys over reservoiret, mens han holdt parkeret i sin politibil. Han satte det roterende røde lys (blinklyset på bilens tag o.a.) igang, hvorpå genstanden øjeblikkeligt slukkede sine lys. Også Sergent *Benjamin Thompson* og patruljebetjent *Edward Wester* fra reservoirets politistyrke rapporterede deres observationer. De sagde, de så en klartlysende genstand, der kom til syne ved 23-tiden, passerede over reservoiret fra det sydligere liggende Pompton Lakes og gik ned bag dæmningen.

De fleste rapporter om de mærkelige genstande ved Wanaque beskrev dem som „tallerkenformede", på størrelse med en bil og glødende med et strålende hvidt lys. Sgt. Ben Thompson fortalte, at genstanden gik „lige hen over hans hovede", stoppede op midt i luften og gav sig til at bakke. Derefter begyndte den at zig-zagge fra venstre til højre, fortalte han journalisterne.

Thompson sagde, at han stod ud af bilen og betragtede genstanden i fem minutter, indtil lysets intensitet næsten blændede ham. På grund af dens strålende lys kunne han ikke skelne enkeltheder på genstanden. Han bedømte dens højde over jorden til 150 (45 meter) og fortalte, at den bragte buskads og vand i oprør, mens den svævede og manøvrerede lige over reservoiret.

Genstanden oplyste hele området i en diameter på omkring 300 meter. Selv om Thompson ikke kunne bedømme UFOets fart, erklærede han, at det, i løbet af de sekunder, det tog ham at stige ud af bilen, fløj seks eller otte gange rundt i et område på ca. 800 meter. Genstanden foretog nøjagtigt firkantede drejninger, og den „gik fuldstændigt lige op og fuldstændige lige ned, uden at sagte farten, mens den svingede mod øst eller vest".

(APRO BULL. sep./okt. 66 og PROBE, vol. IV, nr. 1, 67).

– – –

„The Hartford Courant", 14.-10.-66. I Hartford og i Bloomfield så pålidelige borgere op mod himlen og fik øje på tre stk. „noget", der blinkede rødt og grønt, og som så ud til at rotere.

Blandt dem, der så UFOerne, var en politimand fra Bloomfield, *Edward Gondek,* Hartford-kriminalbetjenten *Salvatore Guglietta,* adskillige andre politiofficerer fra Hartford, og Paul Montinieri fra Gilman Street nr. 60. De rapporterede alle det samme - genstande, der bevægede sig meget langsomt eller blot vuggede op og ned.

Iagttagerne så de uidentificerede flyvende genstande fra omkring kl. 01,30 torsdag (13. oktober o.a.), og den største af de tre, der blev set, lyste meget klart, de andre mindre; men de havde alle glimtende røde og grønne lys.

De bevægede sig meget svagt og syntes at rotere eller bevæge sig sitrende op og ned.

(PROBE, Vol. IV, nr. 1, 67).

– – –

„Easton Express", Pennsylvania, 24.10.66. – Randolph Township (AP). – Et uidentificeret flyvende objekt, „ligesom et (ild)blus, der dansede hen over horisonten", blev i aftes (23. okt. o.a.) rapporteret af to politimænd her i Morris County. Sergent *Michael Lizun* og patruljebetjent *Leslie Mills* sagde, at de kl. 20,46 kørte i deres patruljevogn, da de fik øje på genstanden. Den forsvandt, da de rettede projektøren mod den, sagde de. „Den var meget klartlysende og syntes at komme mod vores bil, da vi standsede op for at betragte den", sagde Lizun. „Vi så på den uden at bevæge os i mindst fem minutter".

(PROBE, Vol. IV, nr. 1, 67).

– – –

„The Houston Post", søndag den 11. december 1966. El Campo. – Der rapporteres om mærkelige ting på himlen over Wharton County, og nogle beboere heromkring kunne godt tænke sig at få en forklaring – en logisk forklaring... Men folkene i Wharton County er ikke de eneste, der har set UFOer for nylig. Lørdag den 3. december fortalte to politimænd fra Rio Grande Valley, at en stor, mærkelig og lydløs genstand passerede henover deres patruljebil. Patruljebetjentene *Ovideo Gonzales* og *Eddie Garcia* fra San Benito fortalte, at en stor, glødende genstand, der så ud til at være kugleformet, ved 06-tiden den 3. passerede hen over deres vogn i omkring 1.500 fods (450 meters) højde. De sagde, at de fulgte efter genstanden to miles (3,2 km), før den forsvandt.

I Brazoria County, der grænser op til Wharton County mod øst, fortalte to Sheriff's Deputies, at de sidste år fik en nærobservation af en kæmpemæssig flyvende genstand med blå og purpurfarvede lys. Chief Deputy *B. E. McCoy* og *Bob Goode* fortalte, at genstanden, som de anslog var 200 fod (60 meter) lang, kom indenfor en afstand på 150 fod (45 meter) fra deres patruljebil, mellem Damon og West Columbia, den 3. september 1965 ved 23-tiden (altså mindre end 24 timer efter Exeter-observationen. Også denne observation er udførligere omtalt i McDonald-rapporten o.a.).

(PROBE, Vol. IV, nr. 1, 67).

– – –

Fra „Houston Tribune", Texas, for 19. januar 1967, kommer følgende beretning om en UFO-forfølgelse i Houston-området. I september 1966 var Deputy Sheriff *Ed Korenek* stationeret i El Camp, ca. 15 miles (24 km) sydvest for Houston, Texas. Kl. ca. 03,30 en tirsdag nat i september (6.-13.-20. eller 27. sept. o.a.) kørte Ed i nordlig retning ad Highway 71. Han kørte omkring 120 miles (192 km) i timen, i et forsøg på at rense motoren for sod. Ed berettede: „Jeg så på landevejen noget, der lignede en bil, der brændte. Lige pludselig var der noget ved siden af min patruljebil, der også bevægede sig med 120 miles. Jeg så brat (hurtigt) over mod venstre, og også dét var som en bil i brand, lutter flammer, der bevægede sig". Dén på landevejen så ud til at være tre etager høj og i brand. Han kunne ikke skelne nogen form på den. „Jeg så over mod venstre for at se efter Thornton-lufthavnen", sagde Ed, „og dér var der endnu en, der svævede over marken". Da han pressede speederen i bund (floored) og styrede lige mod genstanden på vejen, hævede UFOet sig langsomt op fra vejen, sugede flammen til sig (?) – og det var det sidste, han så til det. Han kikkede over mod lufthavnen, og genstanden dér var også forsvundet. Mens han så alle de tre genstande, prøvede han at kalde stationen, men radioen var død (elektro-magnetisk effekt?). Nu, derimod, hvor alle UFOerne var forsvundet, fungerede hans radio normalt.

(U.A.P.R.O. Bull. aug. 67).

– – –

„Kansas City Star", 20.1.67. Poplar Bluff, Mo. (AP). – Indbyggere i dele af det sydøstlige Missouri har rapporteret det, man kalder UFO-er. To politimænd i det nærliggende Cairo, Illi-

nois, på den anden side af Mississippi-floden, rapporterer, at de torsdag (den 19. januar o.a.) i syv minutter iagttog en genstand, der svævede tæt ved jorden.

„Dersom *Carl Jones* ikke havde været der sammen med mig, ville jeg ikke have sagt et ord om det", sagde patruljebetjent *Gene Smith.*

Smith og Jones rapporterede, at genstanden havde pulserende røde og hvide lys, der med fem sekunders mellemrum blev grønne.

(PROBE, Vol. IV, nr. 1, 67).

– – –

„New York Post" fra den 10. marts 1967 beretter: „To uidentificerede flyvende objekter er blevet rapporteret over Moline, ca. 45 miles (72 km) fra det sted, hvor man påstod at have foretaget observationer onsdag nat (8. marts o.a.)

En politimand, *William Fisher,* sagde, at han fik øje på et UFO, rundt regnet på størrelse med en lukket (jern)banevogn, der i fire eller fem minutter svævede ca. 3.000 fod (900 meter) over jorden.

Endnu et UFO kom til syne, mens han så til, sagde Fisher; derefter fløj de begge hurtigt ud af syne. Genstandene blev også rapporteret observeret af to nonner og omkring 40 elever ved Sacred Heart Elementary Schol (underskolen „Det Hellige Hjerte").

Fisher fortalte, at han fotograferede genstandene med et filmkamera på farvefilm. Han sagde, at filmen var blevet sendt til fremkaldelse på et (foto)laboratorium.

I aftes fortalte Deputy Sheriff for Knox County-distriktet, *Frank Courson,* at han i flere timer (altså den 9. marts o.a.) iagttog et UFO i nærheden af Galesburg. Han berettede, at genstanden syntes at befinde sig omkring 2.000 fod (600 meter) over jorden, og at den lignede et omvendt terrin.

(Flying Saucer Review, maj/juni 67)

– – –

NEW ZEALAND. Seks mennesker fra Hamilton, New Zealand, har rapporteret at have set en ægge-formet, uidentificeret flyvende genstand på den nordlige himmel kort tid efter kl. 04,00 idag, fortæller „Waikato Times" for den 16. juni 1967.

Alle rapporterne synes at stemme overens, selv om tidspunktet for de faktiske observationer varierer en smule. De, som så genstanden, beskrev, at den afgav et skarpt, hvidt lys. Det var tre politifolk fra Hamilton, og tre mælkemænd.

En af politimændene, Constable *R. Oliver,* havde lige indledt sin vagt kl. 04,00, da han så det „meget klare lys, større end en stjerne og hurtigere end et fly, der bevægede sig over himlen fra vest til øst". Han sagde, at genstanden var klart synlig på himlen i mindst 10 minutter, og den efterlod en perfekt bue-hale i (form af) en tynd blyants-streg bag sig. Denne hale strakte sig ubrudt fra horisont til horisont, og var synlig i nogle minutter, sagde han.

To andre politimænd, ligeledes på vagt, rapporterede at have set et tilsvarende skue.

Tre mælkemænd, som var ude på deres tur i Hillcrest-området af Hamilton, så også genstanden... Mr. D. Churches, en af mælkemændene, sagde, at det var det „mest fantastiske, han nogensinde havde set". ...„Jeg har bragt mælk ud i 14 år, og jeg har aldrig set noget, der lignede dette", sagde han. „Den kom op i nordvest og bevægede sig over til nordøst i en temmelig lav bane. Den bevægede sig ikke ret hurtigt, og lyset fra den var kraftigere end nogen stjerne".

Mr. Churches sagde, at halen, efterladt af genstanden, var „hundreder og atter hundreder af miles lang, og blev ved at være der i adskil-

... Det blev således fastslået, at flyvende tallerkener kun er fri fantasi.
... Det var vores sidste udsendelse – godnat og sov godt ...!

lige minutter". Han sagde, at genstanden ikke fløj så hurtigt som et meteor – „de har virkelig fart på" – men at den bevægede sig med nogenlunde samme fart som et hurtigt fly.

Mr. G. Robertson, en anden mælkemand, der så genstanden, sagde, at det afgjort ikke var et fly. „Fly, der flyver om natten, har blinklys, og denne havde ingen".

Mr. E. Hutson, den tredie mælkemand, sagde, at himlen var helt klar (skyfri) med masser af stjerner, men at genstanden lyste betydeligt stærkere end nogen stjerne. ...En talsmand fra Flight Control Department (flyvekontrol-kommandoen) ved Det kongelige New Zealand'ske luftvåbens base i Whenaupai sagde, at man dér ikke havde modtaget nogen rapporter om emnet.

(SPACEVIEW, New Zealand, maj-juni, juli 1967).

– – –

Corning, Californien, 7.7.67 (AP): – To politifolk og ejeren af en bowlingbane siger, at de omkring daggry den 4. juli så en flyvende tallerken i dette stille og fredelige bysamfund med olivenlunde i Sacramento Valley.

„Jeg var meget skeptisk med hensyn til disse flyvende tallerkener, men nu kan ingen overbevise mig om andet", sagde den 31-årige politiofficer *Jim Overton* fra Corning, torsdag aften (den 6. o.a.). „Jeg ved, hvad jeg så".

Hans udtalelser bliver understøttet af officer *Frank Rakes,* en 23-årig patruljeofficer, tidligere i Corning, nu i det nærliggende Orland, og af Jay Munger, 46 år, ejeren af bowlingbanen.

De tre mænd beretter, at de sad og sludrede over en kop kaffe i Munger's etablissement, der er åbent døgnet rundt, da – som Munger udtrykker det – „jeg bemærkede noget i luften over motorvejen (Interstate 5) omkring to husblokke i sydlig retning".

„Først troede jeg, det var en flyvemaskine", sagde Munger. „Jeg satte min kaffekop ned på disken og så op igen. Det var ikke noget fly".

Munger fortalte, at de tre mænd næsten stødte hovederne sammen i forsøget på at komme (først) ud ad døren. Genstanden „var formet som en stor cigar", sagde han, „af farve som aluminium".

Officer Rakes fortsatte nu beretningen og fortalte, at den havde „det skarpeste lys, jeg nogensinde har set". Han sagde, at „der kom overhovedet ikke en lyd fra den". Alle folk i byen sov stadig, berettede han, så „vi ville have hørt det, hvis den havde lavet støj".

Mændenes beretninger lød overensstemmende, at UFOet var ca. ¼ mile (400 meter) borte, i en højde af mellem 300 og 500 fod (90 og 150 meter). De sagde, at den forsvandt efter tre-fire minutters forløb, hvorpå de fo'r ind og tegnede grove skitser af genstanden.

„Den havde et kæmpemæssigt, hvidt lys øverst (på toppen), meget kraftigt lysende", erklærede Overton. „Nede i bunden havde den et mindre, ikke så skarpt lys. Rundt om midten af denne genstand var der et bånd (en stribe), som enten var malet eller af en anden slags metal. Det så ud til at være neutralt gråt, bortset fra, at det var mørkere. Vi gik over mod midten af parkeringspladsen. Så, mens vi kom gående, begyndte den pludselig at bevæge sig. Den fløj afsted med den mest fantastiske fart-acceleration (terrific burst of speed), jeg negensinde har set".

(Interpl. News, 15. aug. 67).

☆

Politimænd er erfarne iagttagere. Er alle disse politimænd blevet narret af »naturlige« fænomener?

Politimænd er nøgterne mennesker. Har alle disse politimænd »set syner?«

Politimænd er pålidelige mennesker, hvis udsagn vejer tungt i retssager. Er alle disse politimænd fulde af løgn?

— Jeg vil lade læserne selv tage stilling til spørgsmålene. Tør De besvare blot eet af dem med et (så dejligt uforpligtende) »Ja«?

Iver O. Kjems.

☆

UFO-mærkater

Mærkaterne, som er selvklæbende, koster:

60 stk. incl. porto .. .. kr. 5,00
120 – – .. .. kr. 9,00
240 – – .. .. kr. 17,00

Bestillinger foretages ved at indbetale beløbet på postanvisning til:

Frank Lerbæk,
Sanddalsparken 6, 2. sal th., 5700 Svendborg.

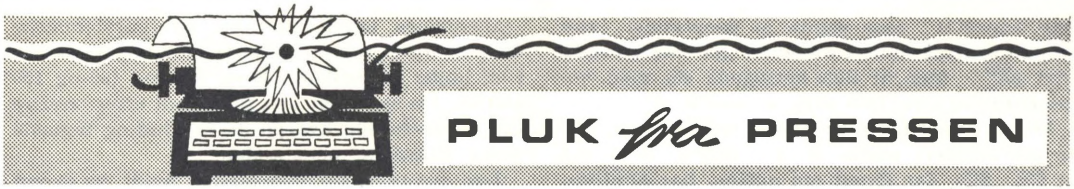

Mystik om hest ved navn »Snippy«

Treårig vallak i USA hævdes spist af rummænd under et »tallerken«-besøg i Colorado.

Alamosa, Colorado, mandag (AP).

Blev hesten „Snippy" ædt af mystiske mænd fra „flyvende tallerkener" er et spørgsmål, der beskæftiger en af de mest kendte patologer fra Denver.

„Snippy", en treårig vallak, vendte ikke hjem til ranchen, ejet af mrs. Lewis i Alamosa, 7. september. To dage senere blev dens lig fundet kun 400 meter fra ejendommen. Først blev politiet tilkaldt, men teorien om hestetyve blev hurtigt afkræftet. Derefter blev en kendt patalog i Denver sat ind i mysteriet, men kun med det resultat, at mysteriet er blevet endnu dybere.

Patologen fandt hestens underliv, kranie og rygrad totalt tomme. Patalogen kunne ikke give nogen rimelig forklaring på, hvor hestens indvolde var blevet af, eller på, hvorfor både hjerne og rygmarv var forsvundet til sidste dråbe vædske. Alt kød fra hoved og hals var forsvundet, og knoglerne var fuldkommen rene.

Mystisk redskab.

Det fastslås, at hesten ikke er blevet ramt af et lyn. Det var oprindelig den forklaring, som man officielt gik ind for. Tæt ved findestedet var kratskoven tromlet ned i en diameter på indtil 23 meter. Hundrede meter fra hestens lig fandt man spor af udblæsningsgas. Der, hvor det mystiske luftfartøj formentlig er landet, har man i jorden fundet seks huller, der hver målte to tommer i diameter og var fire tommer dybe. Geigertællere afslørede en meget høj radioaktivitet i området.

En undersøgelseskommission har fået hesteliget udleveret samt et mystisk „redskab", der blev fundet af „Snippy"s ejer, mrs. Lewis, 16. september. „Redskabet" var tilsølet med hestehår, men da hun forsøgte at viske dem af, blev hun forbrændt.

Som et apropos til „Snippy"-affæren fra Colorado har den belgiske UFO-bevægelse i dets blad „Interplanetariske Nyhedsbulletin" givet anvisning på, hvad man skal gøre, hvis man møder en pilot fra en „flyvende tallerken". Man bør først – hedder det, sikre sig vedkommendes kosmiske eller jordiske tilknytninger, inden man tager imod ordrer. Man bør nemlig sikre sig, at vedkommende ikke er nazist. Hvis det derimod faktisk er en gæst fra verdensrummet, bør man adlyde ham, fordi det vil tjene ens eget og menneskehedens tarv. Venligtsindede UFOer (flyvende tallerkener) er passive tilskuere til krige på jorden, og besætningernes størrelse varierer alt efter hvor de kommer fra, mens fjendtlige UFOer fremkalder flyveulykker, bortfører mennesker, udkæmper luftkampe – og deres besætninger er ganske *almindelige mennesker, der taler tysk, hvilket er vidnefast.* (? Red.)

Tallerken-Nazister.

– Dette er ikke nogen fantasi, men er ofte sket, hedder det videre. Det eneste formål med denne særlige udgave af vor bulletin består i at advare vore medkæmpere imod en mulig intervention fra fjendtlige UFOers side. Hidtil har et mindretal UFOer vakt mistanke. Om besætningerne er nazister, er gætteri, men underbygget af kendsg. Et er sikkert: de findes.

Derfor bør man ikke automatisk i UFOerne se rumskibe fra fremmede planeter, der styres af fredselskende og overintelligente væsener. Det gælder for størstedelen af UFOer, men ikke for alle.

Der henvises til, at nazisterne efter verdenskrigen fortrinsvis oprettede baser i Sydamerika, især Argentina og Brasilien, foruden en *oase i sydpolarområdet?,* og det viser sig, at UFOer hyppigst er observeret i Antarktis og over Sydamerika.

En skønne dag stilles verden over for nazisterne, der dukker op fra deres skjulesteder for at erobre hele verden ved hjælp af medløbere alle vegne, og udstyret med våben som dødsstråler, UFOer, raketter og atomvåben.

(Berl. Tid. 10.-10.-67).

Kommentarer: Overflødige. Red.

Mystik i luften

London, i oktober.

Vedholdende rapporter om mystiske flyvende genstande over hele Sydengland har fået flere blade til at rejse det spørgsmål, om jorden er ved at blive invaderet af *„ting"* fra andre planeter, og om England er blevet udset som landingsplads.

Efter flere dages rapporter fra Cornwall og Devon om klart skinnende genstande, der er blevet set flyvende i lydløs formationsflyvning om natten, meddelte flere politifolk, stationeret forskellige steder i Sussex, syd for London, tidligt i morges, at de havde gjort lignende observationer.

Senere sagde politimesteren for Østsussex på en pressekonference, at han ikke mente, der var tale om noget foruroligende eller sensationelt. Det var sandsynligvis en meget klar stjerne eller et genskær af den, måske gengivet af en satellit. Han gjorde opmærksom på, at planeten Venus i disse dage skinner usædvanligt klart.

I eftermiddags kom den sidste nye rapport fra en 56-årig pensioneret oberst i flyvevåbnet, *Eric Cox,* der berettede om et „flyvende kors", som han og hans kone havde set i nat, mens de kørte i bil i nærheden af deres hjem i Bournemouth. Obersten sagde, at han så syv klart strålende lys i formation som et kors. De var ca. fem kilometer borte i trætophøjde. Han understregede, at både han og hans kone var fuldstændig ædru.

– Jeg var parat til at nægte at tro det altsammen, men jeg vil sige Dem, at hvis en lille mand var kommet ud og havde spurgt om vej, ville jeg have givet ham besked, sagde Cox.

Hans beretning svarer nogenlunde til, hvad politifolkene i Sussex fortalte i morges. Nogle af dem havde i bil prøvet at indhente de flyvende genstande, som bevægede sig med ca. 100 km fart. *B. V.*

(„Politiken" 26. okt. 67).

Det lysende kors ikke stjerne eller planet

Erfaren astronom har sett „tingen" – fenomenet opp i Underhuset

Britiske atsronomer innrømmet i går kveld at de ikke kunne gi noen rimelig forklaring på det lysende fenomen som er blitt observert på himmelen over Sør-England de siste dagene. Det dreier seg om en lysende gjenstand som har form av et kors og som beveger seg med stor hastighet.

En talsmann for Det kongelige britiske observatorium uttalte i går kveld:

– Det er et eller annet der oppe, noe som hverken er en stjerne eller en planet.

Onsdag var det 13 personer som meldte at de hadde sett „tingen", og i går innløp en rekke rapporter om at det lysende, flyvende korset var observert.

Onsdag kveld stilte Det kongelige observatorium seg skeptisk til meldingene om de uidentificerte flyvende objektene (UFOene) som angivelig var sett over Sør-England. Astronomene mente da at det dreide seg om planeten Venus. Men i går mottok observatoriet en rapport fra en pålitelig, erfaren astronom i Hastings om at også han hadde sett gjenstanden, og med beskjed om at Venus ikke var svaret på mysteriet. Senere løp det inn rapporter om „tingen" fra en rekke observatører.

I Underhuset er det nå anmeldt spørgsmål om saken, og ryktene florerer livlig. Enkelte mener at „tingen" er et hemmelig britisk våpen som blir testet, mens andre heller til den oppfatning at det dreier seg om besøkende ute fra verdensrommet.

(Fædrelandsvennen 27. okt. 67.)

Kun børn, idioter og gamle kan tillade sig at sige sandheden.

Winston Churchill.

☆

De eneste, som aldrig begår fejl, er de, som aldrig gør noget. *Theodore Roosevelt.*

Trodde at UFO'en var en Folkevogn

„Bil" i Fjæra forsvant med stor fart opp i skyene.

Som et apropos til intervjuet med ufologen Tormod Tagen i dagens avis – bringer vi den siste og rykende ferske UFO-historie, denne gang med bladet „Finnmarken" som nyhetskilde. Avisen forteller at følgende skal ha skjedd i Lille Salttjern ved Vadsø:

For noen dager siden kom en gutt løpende hjem og fortalte noe stakkåndet sin far at det lå en folkevogn i fjæra like ned for huset. Faren løp ut. Han trodde det hadde hendt en ulykke, og stor ble overraskelsen da han fikk se „folkevognen". Den var i alle fall ikke av vanlig typen, men oval som en mellomstor bil og ga fra seg en underlig tikkende lyd. Mannen ble bare stående og se av ren forbauselse, og lite forskrekket ble han ikke da gjenstanden plutselig løftet seg opp fra bakken og forsvant i stor fart opp mod skyene der den ble borte.

Det var pålitelige folk som har opplevet dette, og man kan ikke uten videre avfeie dem med at dette var oppspin. Eller finnes det en annen forklaring?

(Fædrelandsvennen 27. okt. 67.)

Tørstig tallerken slubrede i sig

Beboere i en afsides landsby i den indiske enkeltstat Assam rapporterer skrækslagne, at de har set en tørstig, flyvende tallerken, hvis tilbøjelighed åbenbart skyldtes varme.

Tallerkenen „spandt som en top", da den landede i et vandløb og „sugede vand til sig med højlydte og øredøvende eksplosioner", før den steg i spiraler og forsvandt hen over tætte skoven i omegnen af landsbyen 25 km fra Assams hovedstad Shillong, oplyste beboerne.

Bagefter opdagede de, at nogle træer under dens bane bar mærker, som mindede om savtænder, og luften i omegnen var meget hed i halvanden time efter den mystiske begivenhed.

Meddelelsen er ikke officielt anerkendt – men iagttagere så, at den flyvende tallerken var omkring 7-10 meter i diameter, og at den var malet i rødt og grønt.

(Vordingborg Dagblad 1. nov. 67).

Ikke tilskud til flødekager og bio-billetter, men:

Vordingborg bibliotek har bøger af Adamski

Der kan jo være så stor efterspørgsel, at man køber en bog, selv om den er under lavmålet, siger overbibliotekaren.

I de sidste år er interessen for overnaturlige ting for det, der populært kaldes flyvende tallerkener, men som mere sagligt går under betegnelsen UFO – uidentificerede flyvende objekter – steget kolossalt.

På de fleste biblioteker i landet er det ikke desto mindre helt umuligt at låne sig til en bog om sådanne emner, bl. a. på biblioteket i Nykøbing F., hvor bibliotekar Leif Døssing tørt konstaterer: „Vi ligger ikke inde med litteratur, der bevidst rækker efter folks dumhed!"

I bibliotekslovens paragraf 1 står:

„Folkebibliotekernes formål er at virke for almindelig udbredelse og oplysning gennem faglig, skønlitteratur og anden almendannende litteratur. Til disse biblioteker ydes der tilskud fra staten og kommunerne efter de i denne lov angivne regler".

På spørgsmålet om, hvorvidt man på Vordingborg Bibliotek har bøger om UFO ell. lign., svarer overbibliotekar C. G. Elberling ironisk:

– Bibliotekerne får jo heller ikke tilskud til flødeskumskager og biografbilletter, selv om paragraf 1 i loven måske kunne lade sig tolke derhen.

– Men biblioteket i Vordingborg ligger inde med bøger af den amerikanske UFO-ekspert Adamski, der i sine værker bl. a. beskriver samtaler, han har ført med „venusvæsener"?

– Vi har et par stykker, men det er fem år siden, vi har købt dem. Folk har i dag råd til

selv at købe den slags bøger. De udvikler ikke, men hvis der sker stor efterspørgsel på en bog – også af den kategori – sker det naturligvis, at biblioteket køber en enkelt om emnet.

Det er imidlertid først og fremmest de helt store værker, bibliotekerne skal købe hjem. De værker, folk ikke selv har råd til, men som de gerne vil læse. Hvis man vil have fantasien til at løbe af med sig, kan man jo købe ugeblade, her er der fortrinlige romaner af den slags, fortæller overbibliotekaren.

– Hvilke krav stiller man til en bog, før man køber den hjem?

– Tidsskriftet for biblioteksvæsenet udkommer med „Bogens Verden", hvori findes forskellige anmeldelser. F. eks. er Ib Henrik Cavlings roman „Lægen på Svanø" anmeldt yderst dårligt, og der står endda, at den absolut ikke er egnet til køb for bibliotekerne. Jeg kan her tilføje, at Adamski overhovedet ikke er nævnt i „Bogens Verden" i de sidste 10 år, hvilket betyder, at han er under lavmålet, slutter overbibliotekar C. B. Elberling.

(Vordingborg Dagblad 3. nov. 67).

☆

UFO'erne kan lære os meget

Siger den tyske raketforsker, professor Hermann Oberth.

Mainz, søndag(DPA)

De flyvende genstande, man iagttager forskellige steder i verden, er sandsynligvis rumskibe fra fremmede verdener, mener den vesttyske raketforsker, professor Hermann Oberth.

Professoren, der er den tysk-amerikanske raketvidenskabsmand Wernher von Brauns tidligere lærer, talte lørdag i Mainz til de delegerede ved kongressen for uidentificerede flyvende objekter (UFOer).

Klog opførsel.

– Åbenbart er de væsener, der styrer UFOerne, langt forud for os i kulturel henseende, og hvis vi opfører os klogt, kan vi lære meget af dem, sagde den 73-årige videnskabsmand i sit foredrag.

Oberth mente, at der ikke kunne være opstået liv på Jordens naboplaneter. Dog ville han ikke udelukke fremmed kolonisering af Mars. Derimod bød solsystemets ydre planeter på forudsætninger for en oprindelig livsform, der dog ville være meget forskellig fra menneskenes.

Professoren påpegede, at „mindst 10.000, sandsynligvis hundrede tusinder eller millioner af planeter" med mulighed for liv eksisterer i verdensrummet.

Oberth imødegik kraftigt skeptikere, der siger, at interplanetarisk trafik er umulig på gr. af de store afstande. Således er det nærmeste solsystem 11-12 lysår borte.

Livets forlængelse.

Han henviste til muligheden for, at fremmede væsener kunne have opfundet midler til at forlænge livet. Vi ser allerede i dag muligheden herfor på Jorden. Han erindrede om, at professor Albert Einstein havde opstillet loven om, at massen tiltager med hastigheden.

– En 18-årig pige, der flyver til Vega og tilbage med stor hastighed, og som anvender 42 jordår til flyvningen, vil komme tilbage som en frisk og rask 21-årig, mens hendes oprindeligt jævnaldrende veninde er blevet til en skrantende 60-årig, sagde professor Oberth.

Nye drivmidler.

Han understregede, at det store problem ved rumfarten er drivkraften. For at foretage længere rumrejser må vi opfinde nye drivmidler. Han mente, at parapsykologien muligvis vil vise vejen. Man har allerede nu bevist med telekinese, at man kan bevæge ting uden fysiske kræfter. Buddhisterne beretter, at deres sjæle kan forlade kroppen og tage til fjerntliggende steder. Med andre ord, sagde Oberth, man kan forestille sig mange rejsemåder, og der er ingen grund til at bestride den hypotese, at UFOer er rumskibe fra andre solsystemer.

(Berlingske Tid. 6. nov. 1967).

Kommentar: Prof. Oberth er ikke ene om at påpege eksistensen af utallige, beboede planeter. Smlgn. interview med Sir Bernard Lovell i „Pol." d. 19.11.67. Vedr. livets forlængelse meddeltes det for nogen tid siden i „Fakta om Sovjetunionen" at russiske videnskabsmænd anså det for realistisk at regne med en menneskelig gennemsnitslevealder på 300 år, omkring år 2000. IOK.

Flyvende tallerkener

Der er stadig røre om de flyvende tallerkener. Med korte mellemrum dukker der nye beretninger op om mærkelige tingester, som har vist sig i luften, og menneskeheden kan stort set deles i to grupper, en der er overbevist om, at de iagttagelser, der i tidens løb blev gjort, giver fuld sikkerhed for, at der fra andre planeter søges kontakt med vor egen klode, og en anden gruppe, der anser al tale om flyvende tallerkener for at være udslag af overspændt fantasi.

Tilhjngere af teorien om flyvende tallerkeners eksistens er ganske vist ikke helt enige om, hvordan de vidnesbyrd, de bygger på, skal tolkes. Dertil er bl. a. beretningerne om de mystiske genstandes art og omstændighederne, hvorunder de er iagttaget, for uensartede. Og meget påfaldende er det, at der aldrig er fundet den mindste del af de utallige flyvende tallerkener, som hævdes set, og som i nogle tilfælde endda skal være landet på Jorden.

Men her overfor står, at mere end fem millioner amerikanere i henhold til en nylig afsluttet Gallup-undersøgelse føler sig overbevist om at have set flyvende tallerkener eller andre flyvende objekter, og at 46 pct. voksne amerikanere anser flyvende tallerkener som realiteter. Disse mange mennesker finder stærk støtte i den undersøgelse af en anset amerikansk fysiker, som i lørdags blev refereret her i bladet.

For denne professor McDonald kan i hvert fald konstatere, at de efterforskninger, man fra officiel side har foretaget for at bekræfte eller afkræfte beretningerne om flyvende tallerkener, er behæftet med allehånde fejl. Disse undersøgelser anses for at demonstrere uvilje mod i det hele taget at beskæftige sig med fænomenet og i hvert fald fast besluttet på at bagatellisere hele sagen ved at hævde, at iagttagelserne er fejltolkninger af atmosfæriske lysfænomener, direkte misforståelse af det opfattede, hvor der f. eks. kan være tale om flyvemaskiner, der tanker i luften, og lignende.

Men selv om meget kan siges til kritik for de myndigheder, som har haft til opgave at undersøge rapporterne om de flyvende tallerkener, så er de dog ikke stort anderledes stillet end ældre tiders officielle myndigheder, der blev fyldt med beretninger om jærtegn, som altid skulle varsle en eller anden frygtelig begivenhed. Man har endnu beretninger om hundreder af den slags syn bevaret fra middelalderen, dengang hed de blot ikke flyvende tallerkener, men man fik nogenlunde det samme ud af det sete, som naturligvis dengang så lidt som nu langtfra altid var udladning af overspændt fantasi.

Selv om man med Shakespeare, der også et sted beretter om tre sole på himlen, kan sige, at der er mere mellem himmel og jord, så er nok endnu de flyvende talerkener trods gode mænds behjertede indsats at henregne til fantasiens verden. Men naturligvis, søslangen eksisterer også fortsat i bedste velgående.

(Berl. Aften 6. nov. 67). (Anonym! Red.)

Der er rigtige mennesker på Venus, amerikanerne holder et eksemplar i fangenskab, erklærer præst

Folkene på Venus ser ud ligesom De og jeg. – Og amerikanerne har allerede fanget et eksemplar, der holdes indespærret i Pentagon, Washington. Han hedder Valiant Thor.

Den ejendommelige meddelelse stammer fra den amerikanske præst, dr. Frank E. Stranges, der for tiden befinder sig i Mainz, hvor han deltager i den 17. internationale UFO-kongres. UFO: uidentificerede flyvende objekter.

Tallerken-præsten fortæller, at han først hørte om Venus-mennesker i 1958, da en tidligere officer i det amerikanske flyvevåben, August W. Roberts, viste ham et billede af Valiant Thor.

– Jeg troede ikke på ham, men så en søndag i december 1959 kom en ung kvinde hen til mig efter gudstjenesten og spurgte, om jeg stadig var interesseret i at møde manden fra Venus.

– Den næste morgen fik hun mig forbi vagten ved det amerikanske forsvarsministerium og førte mig hen til et kontor. Jeg gik ind – og dér bag et bord sad manden fra billedet.

– Under en halv time lang samtale fortalte han mig, at han var født på Venus. Han viste

mig sin rumdragt, og han redegjorde for de undersøgelser, som amerikanske læger og rumbiologer havde foretaget med ham.

Også religiøse spørgsmål kom på tale. Venusboerne har ingen bibel. – Hvad skulle vi bruge sådan en til, når vi har vor skaber gående omkring blandt os, spurgte Valiant Thor.

Pastor Stranges er overbevist om, at Venusboerne er hyppige gæster på Jorden. – De vil redde menneskeheden fra en atomkrigs rædsler, og en masseinvasion er forestående, siger han.

En fremtrædende tysk UFO-ekspert, Ilse von Jacobi, hævder på kongressen, at rummemneskene i tilfælde af en atomkrig vil evakuere indbyggerne i de truede jordområder i deres tallerkener, men om hun også har det fra dem selv, vides ikke. *Neb.*

(B.T. 6. nov. 1967).

Han fabrikerer UFO'er

Selvfølgelig eksisterer der UFOer (uidentificerede luftfartøjer eller flyvende tallerkener, om man vil). Her er en mand, der simpelt hen fabrikerer dem, en videnskabsmand oven i købet. Det er professor i aerodynamik ved University of California, der ses i cockpit'et i den ene af sine to forskellige flyvende tallerkener. Han har arbejdet med tingesterne i 3-4 år, og det er foreløbig lykkedes ham at få den øverste genstand til at hæve sig over jorden. Den skulle kunne manøvrere som en helikopter. Professoren regner i øvrigt med, at det ikke varer mange år, før sådanne luftfartøjer sættes i masseproduktion. (Berl. Tid. 7. nov. 67).

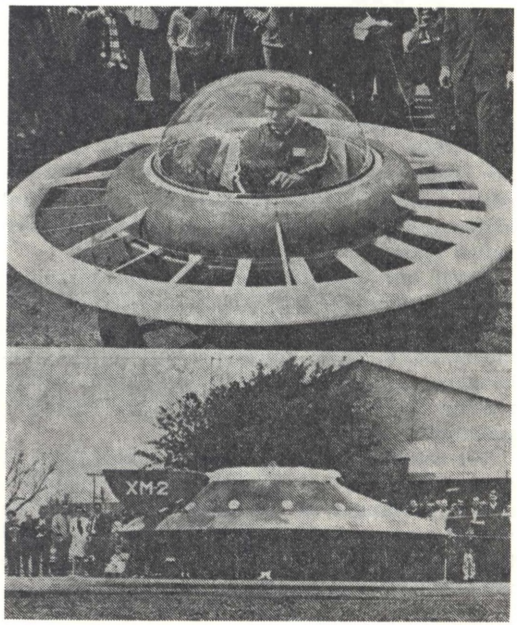

Statistisk sett...

UFO-bevegelsen har alltid hatt min bevågenhet. Riktignok har satellitter og romsonder funnet ut en hel del om universet og dets muligheter, men hva v e t vi egentlig om det som ellers rører seg der oppe? Dog stiler jeg meg skeptisk til pastor Stranges og hans beretning om Venus-mannen.

I gårsdagens avis kunne man lese om en Venus-mann som hadde bodd i Pentagon i tre år! Pastoren hadde endog snakket med mannen, som talte flytende engelsk (hva ellers?) Mannen hadde et jernhårdt håndtrykk og var kledd i en tettsittende drakt, nærmest en sånn nylontrikotdress. Noen Venus-mål er ellers ikke oppgitt. Forøvrigt opplyste mannen at man på Venus ikke hadde bruk for Bibelen, fordi man levet hånd i hånd med Vårherre!

Det kan ikke være tvivl om at pastoren har talegaver. Dog er det vel grunn til å tro at hans fantasi også er begavet. For visserligen kan vi spøke og ha det gøy, men det får da være grenser.

For det første er det vel fastslått at levende vesener efter våre begreper, neppe lever på Venus. Dernest kan jeg ikke begripe hvorfor Venus-mannen så absolutt skal snakke engelsk. Hvorfor ikke norsk? Eller dansk?

Dessuten stiller man seg uvilkårlig et spørsmål: Hvorfor, av alle verdens riker, har denne Venus-mannen slått seg ned på jorden? Han må være forvist p. g. a. et eller annet forbrytersk. Frivillig slår man seg da ikke ned på denne jord. Ikke hvis man lever hånd i hånd med skaperen. Så her er det venus-ugler i mosen.

Iallfall mister man troen på UFOerne.

(Aftenposten 8. nov. 1967).

UFO-naut i Pentagon:

Trondheimsforeningen mener dette er noe sludder

Men aktiviteten øker over Norge - to rapporter skal etterforskes

Avisene kunne for noen dager siden bringe meldingen om en „rommann" som i lengre tid har oppholdt seg i Pentagon. De fleste leserne trakk vel litt overbærende på smilebåndet av denne meldingen, og for UFO-motstanderne må den ha vært kjærkommen for å sette hele saken i et latterlig lys. Men hva mener Trondheim UFO-forening om dette? Vi har interpellert formannen, Tormod H a g e n :

– Vi mener det er erkesludder. Jeg tror det er helt og holdent tøv, og selv om det skulle finnes en snev av sannhet, ville det være tøv å offentliggjøre det, fordi grunnlaget er så tynt. Slike meldinger er et tilbakeslag for oss sor ser seriøst på dette temae; vi vil ikke bli identifisert med slike tanker og meninger. Men dermed er det naturligvis ikke sagt at UFO-nautene ikke har hatt kontakt med mennesker.

UFO-foreningen i Trondheim har den siste tida fått inn en rekke rapporter. De fleste er av vanlig karakter, men et par er ganske bemerkelsesverdige.

– I Molde, på høsten 1966, ble en av byens mest framtredende borgere vekket på landsstedet sitt av en skjærende intens lyd, og et lys langt sterkere enn dagslyset. Ungene våknet og kom skrikende inn, og mannen kunne etterpå fortelle at han i fullt alvor hadde trodd at dommedag var kommet. Han gikk utenfor for å se hva som foregikk, men før han rakk å kaste et blikk rundt seg var lyset borte, og samtidig forsvant strømmen. Etter dette var det som om naturen holdt pusten et par sekunder, det var dødsstille i området. To andre uavhengige vitner så på denne tiden fra et sted i nærheten en tallerkenformet gjenstand som forlot området.

Elektrisitetsverket som har undersøkt forholdene omkring strømbruddet, kan ikke gi noen forklaring på årsaken.

I Vardø ble også en tallerkenformet gjenstand observert for bare tre uker siden. Det var en liten gutt, som et stykke utenfor byen oppdaget noe han trodde var ei folkevogn i fjæresteinene. Han varslet sin far, som straks oppdaget at det ikke var noen bil han hadde foran seg, men derimot et såkalt UFO. Det forsvant med voldsom fart. Begge disse sakene vil nå bli nærmere undersøkt.

– Virksomheten i Norge er større enn tidligere antatt. Det er mange som sitter inne med opplysninger, men som ikke tør å komme fram med opplysningene før andre har gått i bresjen, forteller Tormod Hagen.

I slutten av november skal UFO-foreningen, som nå har over 100 medlemmer, debattere *Adamski*, forfatteren som ble sterkt omdiskutert etter å ha skrevet om sine møter med vesener fra andre kloder.

– Hva med de siste forskningsresultatene fra Venus?

– Hvis de oplysningene er riktige, ser det nok ut som om vi må avskrive tankene om liv på denne planeten, forteller Tormod Hagen.

(Arbeider-Avisen 13. nov. 1967).

UFO-jagt i Sovjet

Regeringskommission skal undersøge spørgsmålet om flyvende tallerkener.

Moskva, søndag (AP).

Sovjetunionen har nu meldt sig blandt de efterhånden mange lande, der er gået på jagt efter UFOer – mere kendt som flyvende tallerkener. Ifølge velunderrettede kilder har Sovjetunionen nedsat en særlig kommission, der skal undersøge de mange rygter om væsener fra en anden planet.

Hidtil har Sovjetunionen kategorisk nægtet at tro på flyvende tallerkener – i hvert fald officielt. Men en af landets førende videnskabsmænd, dr. F. Zigel, udgav for kort tid siden en længere rapport om, at de sovjetiske radarskærme igennem 20 år har indfanget mystiske genstande i rummet.

Det betegnes dog som „yderst utænkeligt", at det skulle være besøgende fra andre planeter, der er indfanget af radarskærmene. Ifølge de velunderrettede kilder skulle det være general i flyvevåbnet Anatoli Stolyerov, som skal lede undersøgelseskommissionen.

(Berl. Tid. 13. nov. 1967).

Bonde ser flygende tall.

Perth, Australia. (NTB-Reuter).

En australsk bonde sa forleden at han bannet av overaskelse da en flygende tallerken landet i en åker så nær bilen hans at han såvidt hadde plass til å åpne døren. Den 43 år gamle Alan Pool fortalte politiet at den sirkelrunde gjenstanden var omkring seks meter i tverrsnitt og omtrent like høy som bilen hans. – Jeg var nær nok til å røre den før den forsvant i et lysblink, sa han. Han så imidlertid ingen passasjerer.

(Moss Avis 23. nov. 1967).

Flyvende hus skaber panik

Ivangrad, Jugoslavien, tirsdag.

Uidentificerede flyvende objekter har i den sidste uge bragt befolkningen i Ivangrad i Jugoslavien på panikkens rand. Seks skovbrande på egnen påstås at være opstået ved „flyvende tallerkners" landingsmanøvrer.

Jugoslaviske aviser har offentliggjort flere artikler om iagttagelserne. En amatør-astronom har fotografet tre af objekterne. En lastvognschauffør har fortalt, at han så to objekter. Et kraftigt lys fra begge genstandene blændede ham og to passagerer, der blev opskræmte.

Et af UFOerne begyndte at foretage en lodret landing. Der stod ild ud igennem udblæsning, da fartøjet nærmede sig jordoverfladen. Det svævede i luften i femten minutter, steg derpå lodret op og forsvandt. Et vidne siger: – Det lignede et flere etagers hus med masser af vinduer. Jeg hørte en fløjten, hvorefter en stærk blæst begyndte og varede ved, indtil „huset" var forsvundet. (B.T. 28. nov. 67).

Vi har alle sammen dumme tanker — det er bare de klogeste af os, der tier stille med dem.

✡

Der er folk, som kun læser bøger i håb om at finde en eller anden brøler i den.

Videnskabsmænd udtaler at Jorden er genstand for undersøgelse fra universet

Seatle, UPI -

En fysiker fra et universitet i Arizona fortalte mandag en videnskabelig forsamling, at jorden kunne tænkes at være under observation fra rummet. Dr. James E. Mc.Donald sagde, at UFOerne kunne være jordsonder udsendt fra et andet system af liv et eller andet sted i rummet.

Han sagde videre, at UFO-spørgsmålet burde udforskes mere alvorligt, end det hidtil har været tilfældet.

Meteorologi-professoren sagde, at et 15 måneders studium havde fået ham overbevist om, at vi er under opsyn.

Han henvendte sig hermed til ca. 250 rumingeniører og videnskabsmænd tilknyttet „American Institute of Aeronautics and Astronautics", som var samlet for at drøfte „resultater af rumprogrammet i 1970'erne".

Hele rumindustrien gør en meget stor fejl, hvis den ikke gør sig en virkelig anstrengelse for at finde ud af, hvad det er, der går for sig, sagde han. I stedet for at rejse ud og lede efter liv i rummet, kan det meget vel være tilfældet, at liv fra rummet har fundet os, fortsatte han.

Mc.Donald sagde, at UFO-efterforskningen til dato, hovedsagelig begrænset til luftvåbnet som den var, med få undtagelser var overdraget personer, som manglede såvel den fornødne videnskabelige uddannelse som udstyr for at være i stand til virkelig at vurdere rapporterne.

W. O. J.

Vancouver Sun, aug. 27. 1967).

Nærmere eftersøgning under overvejelse

Calgary (CP).

En talsmand sagde, at RCAF måske ville udsende en helikopter for at lede efter det, der faldt ud af „et eller andet" i juli måned.

„Et eller andet" blev set af tre minesøgere nær Nanton, Alta., og blev fotograferet af den

ene af dem, Warren Smith, 27 år gammel, fra Calgary.

Sqdn. Ldr. E. B. Chase udtalte torsdag, at Smith's fotografi er det bedste til dato af et uidentificeret flyvende objekt.

Og han sagde videre, at andre rapporter fra Calgary-området indenfor få dage har et „præg af ægthed".

Chase sagde, at forstyrrelser af Smith's fotografi viser et kuplet, tallerkenformet objekt ca. 40 feet (13 meter) i diameter med et rødt lys øverst, og noget, der ligner en blålig udstødning.

En af minesøgerne sagde, at han så noget falde fra UFOet, og CRAF-talsmanden sagde, at en eftersøgning muligvis ville blive iværksat.

Vancouver Sun, okt. 15., 1967.
W. O. J.

»Tallerken« - gåde siger eksperterne

Ottawa - Sun Ottawa Bureau.

Et uidentificeret flyvende objekt indfanget på film af en minesøger fra Calgary denne sommer er nu blevet undersøgt af foto-eksperter i Ottawa, udtalte en talsmand for forsvarsministeriet i torsdags.

Efter eksperternes udsagn viser billedet et uidentificeret cirkulært objekt. Deres studier afslører, at det talerken-lignende objekt er 40-50 feet i diameter. Højden vurderer de til at være mellem 11 og 14 feet.

Det var umuligt at vurdere hastigheden på objektet på det tidspunkt, billedet blev taget, siger foto-eksperterne.

Eksperterne vil ikke forsøge at identificere det ukendte objekt. De vil kun give dets mål, som de har konstateret efter detaljerede studier af fotografiet, sagde talsmanden. – Vi kan ikke sige, hvad det er.

Fotografet, som blev analyseret af eksperterne på de Canadiske styrkers Rockcliffe base, blev taget af Warren Smith, 27 år, i juli i det sydlige Alberta. Objektet blev set af tre minesøgere nær Nanton, Alta.

Sqdn. Ldr. E. B. Chase fra Calgary udtalte, at Smith's fotografi er det hidtil bedste af et uidentificeret flyvende objekt i RCAF's journaler. Vancouver Sun, okt. 10. 1967.
W. E. O.

»Tallerken« boltrer sig på himlen i West Kootenay

Greenwood-Sun Staff reporter.

Et af disse uidentificerede flyvende objekter fra det inde af landet vendte tilbage onsdag.

16 mennesker, heriblandt to RCPM officerer, så den bevæge sig rundt og svæve over West Kootenay området i ca. en time. Hvorefter den hurtigt forsvandt i vestlig retning.

Walter Jackson, som er 29 år gammel, fortalte, at han betragtede det gennem et „60-power" teleskop. – Jeg har aldrig set noget lignende, sagde han. Jackson sagde, at han fik øje på objektet med det blotte øje omkring ved middagstid. Det syntes at have en størrelse som en alm. tallerken.

– Først troede jeg, at det var et jet eller en ballon, sagde han. – Det bevægede sig rundt, cirklede lige over byen, stoppede så, og stod stille på himlen ca. 1600 meter oppe.

– Gennem teleskopet kunne han se noget, der lignede en kabine på toppen af objektet, men han så ingen lys eller vinduer. Han sagde videre, at den havde en metallisk farve i bunden og var rød på toppen.

– Jeg vil ikke påstå, at det var en flyvende tallerken, men den lignede grangivelig en, sagde Jackson. – Jeg kan ikke sige, hvad det var.

Han kunne nævne 15 andre, der også havde set objektet.

Lagerarbejder Adrian Hoogers, 59 år, mente, at tallerkenen var omkring 9 km oppe og 112 km vest for Greenwood. Han sagde, at den bevægede sig meget hurtigt, og at der ikke var nogen udstødning. – Gennem et teleskop havde den omrids som en halvmåne, sagde han.

Jackson fortalte, at begge byens Mounties (beredent politi) så objektet gennem teleskop. De kunne ikke sige, hvad det var.

Okt. 21. 1967.
W. O. J.

Week-end mødet

i Ronæs er lavet om til søndagsmøde d. 14. jan. kl. 10.

Husk tilmelding.

Frank Lerbæk.

Tror De på flyvende tallerkener?

Major *H. C. Petersen,* UFO-ekspert: – Ja, ubetinget. Jeg har set hundredvis af himmelfænomener, siden de begyndte at interessere mig. De fleste har kunnet forkastes med en naturlig forklaring. Men i 12 tilfælde har der ikke været nogen tvivl for mig: det var flyvende tallerkener.

☆

Trafikminister *Svend Horn:* – Nej, hvis der sker noget, er det ganske forklarlige himmelfænomener. Der findes næppe noget ukendt, der dirigeres af levende væsener. Det kan jeg ikke forestille mig. Men iøvrigt er det en trafik, som ministeriet ikke interesserer sig så meget for.

☆

Direktør, luftkaptajn *Anders Helgstrand,* Sterling Airways: – Man ser en masse forskellige ting, når man flyver, meteoritter o.s.v. Men jeg tror ikke på de flyvende tallerkener. Jeg finder det i øvrigt mærkeligt, at det som regel kun er i USA, UFOerne bliver set.

☆

Afdelingsmeteorolog *Asger Lundbak:* – Jeg har efterhånden hørt en del iagttagelser, men hver gang vi har undersøgt dem nærmere, er de altid faldet fra hinanden. Et stjerneskud i 90 km højde kan for nogle se ud som en flyvende genstand i 200 meters højde.

☆

Navigator *Kjeld Sasby,* forstander for Den Danske Luftfartsskole: – Jeg har fløjet over 6500 timer og har aldrig set én flyvende tallerken. Man ser altid fænomener, der kan misforstås, men går man til bunds i dem, er de altid lysfænomener eller endog et andet fly.

(B.T. 28.-11.-67).

★ ★ ★ Venner - på med vanterne!!

– ikke fordi det er koldt udenfor (det er det ganske vist i mere end én forstand), men fordi vi skal til at være rigtigt extroverte (udadvendte) og aggressive. Aldrig tidligere har vi haft så gode kort på hånden; nu skal de vises frem. Ikke blot er der, gennem de internationale pressebureauer, indløbet pålidelige meddelelser om Dr. J. Allen Hynek's ændrede holdning; om Sir Bernard Lovell's tro på eksistensen af „supervæsener" i Universet; om den officielle sovjetrussiske UFO-forskning. Nej, vi har, her i det nye år, slagkraftige dokumenter, vi direkte kan kaste i ansigtet på de stivsindede, usaglige skeptikere:

Dr. James E. McDonald: »UFOer - det største videnskabelige problem i vor tid?«

– en nøgtern vurdering af UFO-problemet, med hovedvægten på amerikanske forhold. Mc Donald har de allerbedste videnskabelige forudsætninger – og det præger naturligvis bogen. Men alligevel er det absolut ikke kedelig læsning!

64 sider, ill., kr. 5,00.

☆

Dr. Olavo T. Fontes: Trinidade-observationerne. Den fuldstændige beretning, for første gang på dansk. Den 16. januar 1958 blev et UFO observeret af over 100 mennesker - højtstående officerer, videnskabsmænd og civile. De 4 fotos af genstanden blev undersøgt af eksperter - og erklæret for ÆGTE. Den brasilianske presse fremtvang en OFFICIEL ANERKENDELSE fra flådeministeriet!

32 sider, ill. kr. 3,00.

Lad disse 2 bøger komme ud til alle dem, der smiler hånligt. Vi garanterer, at smilene vil forsvinde. INGEN VIL - efter gennemlæsning af de to bøger - MED RETTE KUNNE PÅBERÅBE SIG, AT DE „VIDSTE IKKE BEDRE".

IOKj.

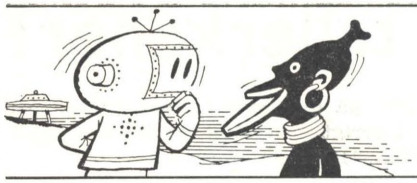

RAPPORT HJØRNET

Nyt fra rapportcentralen...

I november måned har vi modtaget 13 rapporter, hvoraf de 12 var fra 1967.

I december-nummeret nævnte jeg de mange avisudklip, der var indkommet fra store dele af Norge og Sverige på grund af raketforsøgene fra Aandøya i forbindelse med den nordlysforskning, der drives derfra. Nogle af disse raketter har sluppet lysende bariumskyer ud i nordlysbæltet, og de deraf følgende observationer gav anledning til mange avisartikler, hvor også ordet flyvende tallerkener blev brugt, selv om der ikke var tale om ufo-observationer. I mellemtiden har vi modtaget endnu nogle udklip, der viser, at et par af de omtalte observationer k a n have været ufoer. Noget sikkert kan vi ikke sige, idet vi ikke har fået optaget rapport på de nævnte observationer, så vi må nok skuffe vore norske læsere med, at sagen aldrig bliver opklaret.

Der har forøvrigt været foretaget flere raketforsøg siden den 12. september, men de har ikke i samme grad givet anledning til avisomtale. Det skyldes måske, at aviserne blev klare over anledningen til disse lysende skyer, men sikkert også, at kun det nordligste Norge havde skyfrit vejr på forsøgstidspunkterne.

Englehår i Jylland?

Vi har modtaget en interessant rapport om noget nedfald, der efter beskrivelsen at dømme må have været „englehår". Der blev ikke observeret noget objekt i forbindelse med nedfaldet. Observatøren, hr. Chr. Ehmsen, beretter: „Jeg var sammen med 29 mand på kursus på Hjemmeværnsskolen ved Nymindegab. Den 18. oktober havde vi fået en opgave at løse ved broen over Lydum Å nær Lydum vandmølle. Pludselig kom noget meget let „spindelvæv" svævende i luften med vinden. Det havde form som snefnug, men ca. 1-2 cm i diameter, og svævede i 2-3 meters højde. Vi prøvede at fange noget med hånden, men så snart vi fik det i hånden og følte på det, forsvandt det sporløst. Det var snehvidt, men ikke koldt. Da jeg tidligere har hørt noget om affald fra ufoer, rettede jeg blikket mod himlen. Lige over mit hovede så jeg højt oppe 10 små hvide prikker – noget større end stjerner – og de hvirvlede rundt og op og ned hele tiden, næsten som var de kommet ind i en hvirvelvind. Samtidig drev de med vinden. De var hvide, men ikke lysende. Farven var nærmest, som når man ser en måge på baggrund af en blå himmel. Det var hverken snefnug, aske eller lignende. Det optrådte i stor mængde, men dalede ikke mod jorden, men blev ved med at svæve i den angivne højde, medens det drev for vinden. Enkelte af „fnuggene" havde en hale på ca. 15 cm med en dusk i spidsen (ligesom et stort fnug på 3-4 cm med et lidt mindre fnug i en tråd efter sig)". Observationen fandt sted om eftermiddagen kl. 14,30. Vejret var klart og temperaturen var på ca. 13° C.

Også svenske faldskærms- og ballonlys.

Gennem et par år har man fra øerne og Bornholm med mellemrum kunnet iagttage nogle mystiske lys i retning af Rügen. I begyndelsen gav de anledning til ufo-rapporter, men ret hurtigt blev det kendt, at det drejede sig om en kraftig lyskilde ophængt under en ballon. I klort vejr kunne man en gang imellem se nogle små eksplosioner omkring det store lys. Nogle gange blev ballonen åbenbart ramt, idet man kunne se den forsvinde i et stort glimt. Det var længe en gåde, hvad disse lys blev benyttet til, indtil det blev oplyst, at det drejede sig om målsøgningsobjekter for missiler, der benytter infrarød sporing.

Nu viser det sig, at også svenskerne har noget tilsvarende. Forsøgene fandt sted over

Hanöbugten i sommer og gav anledning til forskellige observationsberetninger, som Forsvarsstaben ikke kunne eller ville give nogen forklaring på. Imidlertid fik det svenske dagblad „Expressen" fat på nogle billeder af lysene, og med dem i hånden henvendte man sig endnu en gang til FOA (Försvarets Forsknings Anstalt), der nu indrømmede, at det drejede sig om brandsatser ophængt under faldskærme. Disse faldskærmslys blev benyttet til en serie forsøg med missiler af typen Red Eye.

Så nu venter vi blot på, at noget tilsvarende skal dukke op i danske og norske farvande...

Lavtgående objekt.

Sidste januar var hr. J. D. Jessen gående på vej hjem ad landevejen mellem Vordingborg og Næstved og befandt sig udenfor byen Kastrup på dens sydlige side. Klokken var mange, den var 1 om natten, og hr. Jensen gik og studerede stjernehimlen. Det var frostvejr, og himlen var helt klar. I den vestlige horisont får observatøren pludselig øje på nogle blinkende lys, der kommer nærmere. Først troede han, at det drejede sig om navigationslysene fra et fly, men det stod hurtigt klart, at det var det ikke. Lysene sad på en stor, mørk genstand med skarpe omrids. Genstandens facon kan nærmest beskrives som en meget tykmavet raket, der i horisontal stilling flyver afsted med den afstumpede ende forrest. De blinkende lys – der var to orange og to grønne – sad fordelt rundt langs kanten på genstanden. Observatøren anslår selv objektets størrelse til 6-7 meter langt, og det passerede lydløst over vejen i omkring 100 meters afstand og fløj mod øst, hvor det hurtigt forsvandt af syne bag nogle træer. – Samlet observationstid omkring fire minutter.

Observation fra Bornholm.

„Jeg kørte sammen med 10 andre passagerer i en bus ad landevejen mellem Neksø og Rønne. Klokken var ca. 1800, og vi var ca. 3 km fra Rønne, da min opmærksomhed pludselig fangedes af et objekt ude over havet. Objektet var stillestående og ikke langt under basen på een af de spredte skyer, som var at se. Genstanden lyste orangefarvet og pulserede i farven med 1 til 3 sekunders mellemrum. Jeg gjorde mine kammerater opmærksomme på objektet, og vi iagttog det, til vi nåede flyvepladsen, hvor nogle stod af bussen. Vi kunne stadig se det stilestående objekt. Da bussen satte sig i bevægelse igen, begyndte objektet at bevæge sig skråt opad i nordvestlig retning, hvor det med stor hastighed forsvandt i skydækket ovenover, for ikke mere at komme til syne. En svag mørk stribe blev hængende i luften efter objektet". Observationen fandt sted den 6. oktober.

Fynsk observation.

„Kl. 1830 kom jeg ud ad hoveddøren sammen med min fætter og fik øje på et rødt, lysende objekt lavt over den vestl. horisont. Det bestod af 4-5 mindre, lysende punkter, som roterede samtidig med, at de pulserede. Obj. bevægede sig først langsomt et lille stykke mod nord, medens det roterede højre om. Det fløj derefter mod syd og roterede da den anden vej". „Et øjeblik efter", fortsætter hr. P. Martensen, „dalede det ned bag nogle træer, steg derefter nogle få grader til vejrs, hvor det blev stående, medens det langsomt blev svagere, indtil det forsvandt i løbet af få sekunder". Observationen fandt sted den 29. oktober ved Blommenslyst på Fyn.

Landing i Nordsjælland?

Fru NN fra Græsted i Nordsjælland var om aftenen den 3. november ude for at lufte sin hund sammen med sin søster. Kl. var 2330, der var vindstille og vejret var klart. Pludselig blev fru NN's hund bange og ville ind. Fruen så sig omkring for at se, hvad det var, hunden blev bange for, da hun fik øje på et lysende objekt over skoven mod nordøst. Objektet var cirkelrundt og stærkt orangefarvet. Omkring objektet var en lysende gul korona, der varierede i intensitet (pulserede). Ganske langsomt dalede objektet lydløst ned, og da det nåede jorden, slukkedes alt lys. Kort efter, den gule genstand var forsvundet, dukkede en rød kugle op. Denne kugle blinkede uafbrudt, medens den langsomt passerede frem og tilbage foran skoven. „Tilsyneladende fløj den frem og tilbage over en kort strækning på blot 50 meter, sådan forekom det os", siger fruen. Bagved objektet i horisonten bag (?) ved skoven, var der konstant et stærkt lysskær. Damerne iagttog gennem en times tid, hvorledes kuglen bevægede sig frem og tilbage, dernæst gik de til ro.

Objekter over København.

Til slut to små observationer fra København, begge fra den 6. november:

Kl. 1755 ser fru E. Andersen fra sin bopæl

på Islevbrovej i Brønshøj et rundt, gult objekt bevæge sig over himlen fra nordvest til nordøst. Det fløj stærkt og var kun 6-7 sekunder om at gå fra horisont til horisont.

Senere på aftenen, kl. 2145, gik hr. og fru Sten aftentur. Da de befandt sig, hvor Fussingvej støder ud i Oxford Alle, fik de øje på to klare, hvide lys højt på den østlige himmel. Objekterne havde stor fart på og fløj med sydøstlig kurs. „Det ene lys fløj i en ret stor afstand bag ved det andet", beretter hr. Sten. „Pludselig ændrede det bageste objekt under kraftig acceleration, retning op imod det forreste. Umiddelbart inden det nåede det forreste, ændrede det igen kurs, så det fløj parallelt med det forreste, passerede dette, og dernæst fulgtes de ad, indtil vi mistede dem af syne bag et hustag. De nævnte kursændringer foregik ikke som kurvede drej, men i skarpe vinkler. Det hele varede blot 7-8 sekunder".

... Foruden de observationer, som ovenfor er beskrevet nærmere, var der indkommet rapporter fra Vingrom, Øyer og Dombås (Norge), Falun og Ilsbro (Sverige) samt Risø og Grenå (Danmark). Tillige beskrev pressen nogle observationer, som vi ikke har rapport på.

„Lofotposten" fortæller om et gult objekt, der blev set over Sortlandssundet den 10. september. Det var, beretter bladet, en ballon, der var fyldt med varm luft fra en benzinfyldt gondol, og man tilføjer, at lignende balloner tidligere er set. Man må imidlertid indrømme, at man ikke har nogen idé om, hvem der skulle have fundet på at opsende slige brandfarlige sager.

„Akers Avis" har en lignende patentløsning på lysende objekter, der blev set over dalene i Grorud, Ammerud, Rødtvet og Veitvet den 19. september. Det var, siger avisen, balloner, som var blevet sluppet op i forbindelse med Frederikstads byjubilæum og så af vinden ført til disse kanter, hvor de i mørket var blevet belyst af billygter og vejbelysning.

"Aktuelt" i Næstved beskriver, hvorledes flere forskellige mennesker den 27. september om aftenen så et stillestående objekt, der senere satte sig igang og fløj med stor hastighed mod øst.

„Finmarken" skriver sammen med andre aviser om nogle raketforsøg, der fandt sted den 22. oktober, men nævner også en observation fra den 24. oktober over Vardø, hvor et objekt med tre projektører blev iagttaget i flere minutter omkring midnat. Der var ingen lyd at høre, selv om der var helt stille.

På omtrent samme tid har folk i Saraby og Hammerfest set et lysende objekt fare afsted med stor hastighed, beretter „Finmark Dagblad". **ej.**

UFO - NYT 1968

Nu er det på høje tid at tænke på fornyelse af abonnementet på UFO-NYT.

UFO-NYT vil i 1968 udkomme med 8 numre til en pris af 32 kr. for et abonnement. Trods prisforhøjelser på porto m.m. vil hvert nummer altså stadig kun koste 4 kr.

Hjælp vort regnskabskontor og vor ekspedition ved at forny abonnementet **ALLEREDE NU!** **UFO-NYT 1968. Pris 32 kr.**

SUFOI REGNSKABSKONTOR
v. Irma Andersen
Borgmestervangen 8
8900 RANDERS
Postgiro 11 77 25

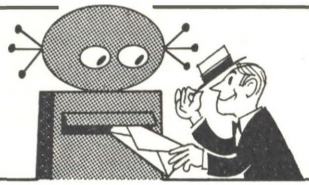

BREVKASSEN

løst og fast om UFO-sagen

Til UFO-NYT

Vedlagt følger et utklipp fra „Bergens Tid.", med et bilde som er identisk med bilde på side 146 i UFO-Nyt nr. 4 for juli-august.

Disse to bilder har forskjellig tekst, og jeg er meget interessert i å få stadfestet hvilket som er korrekt.

Det vil vel også være en fordel for UFO-saken.

Med vennlig hilsen
D. M. Aasmul, Bergen, Norge.

Flygende tallerken

Når professor Paul Moller i California forteller at han har sett en flygende tallerken i sin garasje, er han absolutt sikker i sin sak. Han eier den nemlig, han har til og med selv bygget den!

Forleden dag fremviste han sin oppfinnelse for pressen. Tallerkenen ser ut som et stort hjul med en plastkuppel i aksen. Professoren trykket på noen knapper, og plutselig hevet apparatet seg en meter over jorden. Så fløy det rundt huset og opp over telefontrådene, snart til høyre, snart til venstre. Fem minutter senere landet Moller i hagen etter å ha fløyet under konens tøysnor.

Professor Moller, som er ingeniør av fag, hevder at hans fartøy er særlig egnet til visse spesialoppgaver som såing og sprøyting. Tallerkenen kan gå opp i 1500 meters høyde, men

funksjonerer best ved 400-500 meter. Den kan komme opp i en hastighet på 100 km/t.

Maskinen er ytterst enkel, den består av fire sammenkoplete motorsykkelmotorer på 35 hestekrefter. Den 30-årige oppfinneren regner med at maskinen vil komme i handelen om snaue tre år. Den er så enkel å manøvrere at enhver kan bruke den som sitt private fly, sier han. (Berg. Tid. 2. sept. 67). Lei-

Svar til hr. Aasmul: Vi takker Dem for Deres avisklip. Her er sket det, vi desværre alt for ofte bliver præsenteret for: Journalisten har formentlig fået historien uden billede. For at få sagen til at se ud af lidt mere, er han dykket ned i æsken med UFO-klicheer og har snuppet det første, det bedste, billede. Bemærk, at der i teksten ikke henvises direkte til billedet, ligesom der ikke er nogen forklarende billedtekst. For at få teksten til at passe, har han (for egen regning) tilføjet nogle bemærkninger om „huset", „telefontrådene" og „konens tøjsnor". Det er temmelig utiltalende, men ikke ganske usædvanligt.

Heldigvis kan VI da vise Dem det billede, der rettelig burde være bragt. Vi har hentet det i Berlingske Tidende den 7. november i år (her bragt på side 33). IOKj.

»Saturns« første flyvning, 9. november

Skræmt af støjen flaksede en flok gæs over den skyede himmel. Under dem slog pulserende trykbølger mod ansigt og bryst på de journalister og reportere, der befandt sig på udsigtstribunen. I affyringskontrolcentralen hviskede Wernher von Braun: „Go, baby, go!" medens teknikerne omkring ham brød ud i jubelråb, og et stykke af loftet faldt ned blandt dem. I et transportabelt TV-studie pressede kommentatoren Walter Cronkite sin hånd mod en klirrende rude, medens han med en stemme, der var forvrænget af vibrationerne og ophidselsen, udbrød: „Oh min gud, bygningen skælver – dele af loftet falder ned!"

På Cape Kennedys affyringsrampe 39a udsendte årsagen til al dette røre strålende flammer og steg majestætisk på en flyvning, der genoplivede Apollo-programmet og rejste håb om, at USA alligevel kan nå at landsætte folk på Månen før 1970. Under udfoldelse af et tryk på ca. 3500 *tons* og noget af den kraftigste støj frembragt af mennesker[1]), løftede motorerne i det første trin den 3000 tons tunge[2]), og mere end 100 meter høje raket til en højde af 60 km og en hastighed på 10.000 km/t på kun 2½ minut efter starten. Under denne første fase af færden kunne raketten, der er højere end Frihedsgudinden, ses så langt væk som i Jacksonville, der ligger ca. 250 km fra Cape Kennedy.

Efter det første trin var blevet udløst, startede S II-trinet fejlfrit. Dets flydende brint frembragte et tryk på 450 tons og bragte raketten op i en højde af 185 km, før også det blev udløst. Nu var det S IV-b trinets tur. Det slyngede sig selv, Apollo-kabinen, service-enheden samt Måne-enheden - ialt 140 tons - i et kredsløb, hvis mindste højde var 182 km og største højde 190 km. Det var en imponerende demonstration af, at USA efter 10 års forløb endelig havde passeret Sovjet hvad angår ren

1) Kun atmosfæriske atomsprængninger og to naturligt frembragte fænomener, nemlig Krakatoa vulkanøen, der sprang i luften i 1883, samt Tunguska-meteoret i 1908, har frembragt kraftigere luftbølger, siger Lamonts Geologiske Observatorium.

2) Til sammenligning: Et fuldtlastet, firemotoret jetfly vejer ca. 150 tons.

og skær raketkraft. De hidtil tungeste ting i kredsløb var russernes 13 tons tunge Protonsatellitter.

Under den tredie omkredsning startede atter S. IV-b trinets motor og akcellererede raketten til en hastighed på ca. 37.500 km/t. Efter at dette trin var blevet udløst, startedes Apollo service-enhedens motor et kort stykke tid og placerede Apollo-kabinen i et kredsløb med apogæum ca. 18.000 km og perigæum på ÷ 90 km, hvilket med andre ord vil sige, at kabinens kurs ville ramme Jorden.

Da kabinen begyndte at falde tilbage mod Jorden, startede man dens motor igen og akcellererede den op på den hastighed, som et Apollorumskib på returrejse fra Månen ville ramme Jorden med, nemlig ca. 40.000 km/t. Manøvren var beregnet på at afprøve Apollos varmeskjold for de ekstreme høje temperaturer, der opstår ved en tilbagevenden til atmosfæren med en hastighed halvanden gang højere end den, som Gemini-rumskibene var ude for. Under denne del af eksperimentet kræves også stor præcision. Hvis rumskibet rammer atmosfæren i en vinkel, der er bare nogle få grader større end beregnet, vil kabinen brænde op som et stjerneskud på trods af varmeskjoldet. Hvis vinklen bliver lidt for spids, vil kabinen „slå smut" på atmosfæren og forsvinde ud i rummet.

Medens kabinen for fuld fart fo'r nedefter, sørgede dens styreraketter for, at den fik vendt den flade side med varmeskjoldet nedad. Endskønt varmeskjoldet kom op på en temperatur af 2.482^0 C., overlevede den påvirkningerne fint og ramte målområdet så præcist, at man fra hangarskibet Bennington kunne følge den det sidste stykke vej, medens den hang under tre kæmpemæssige faldskærme. Nøjagtigt 8 timer og 37 minutter efter starten landede den 5½ tons tunge kabine - det var alt, hvad der var tilbage af det 3000 tons tunge monstrum, der var startet om morgenen!

Selv de mest entusiastiske forkæmpere for Saturn- og Apolloprogrammet kunne næppe tro på den fuldstændig perfekte afvikling af denne meget komplicerede mission, som kun blev skæmmet af en enkelt ventil på S IV-b trinnet, som nægtede at fungere. For raketteknikeren Wernher von Braun - som kaldte flyvningen „a textbook launching all the way through" - må Saturns flyvning siges at være en triumferende kulmination efter 8 års arbejde som leder af Marshall Space Flight Center, som har dirigeret udviklingen og produktionen af den store raket. (Time 17. nov. - ej.)

Besøg fra Australien

Vi har i den forløbne måned haft besøg fra Australien. Det var ægteparret Lynn og Colin McCarthy, som er på en rejse jorden rundt for at møde UFO-folk. Mødet fandt ikke sted på den sædvanlige mødeaften, men i UFO-klubben på en af deres faste aftener.

McCarthy fortalte bl. a. om et møde, han har haft med dr. Low, fra Colorado universitetet, og som samarbejder med professor Condon på en rapport om, hvorvidt vi bliver kontaktet fra rummet. Det var McCarthys indtryk, at rapporten bliver positiv, og det er så spørgsmålet, om kongressen vil godkende den. De, der skal gennemgå rapporten, vil få nok at gøre, for rapporten vil blive ca. 20 cm tyk.

Vi kom i aftenens løb også lidt ind på kontaktpersoner, og da kom de med nogle hypoteser, som er værd at lægge mærke til. De går nemlig ud på, at en lille del af de mange kontaktberetninger er sande, m e n kun det første møde, kontaktpersonen fortæller om, resten er pure opspind, som de kommer med efter at være blevet presset af folk, der vil have mere at vide. Denne taktik har rumfolkene så brugt indtil for få år siden, de gik fra den, da der hurtigt opstod en slags religiøs bevægelse med kontaktpersonen som centrum. De begyndte så at kontakte videnskabsmænd, som kan hjælpe dem med at indsamle oplysninger om Jorden. Disse kontakter bliver ikke offentliggjorte, fordi en videnskabsmand ikke er interesseret i at blive berømt på en fantastisk kontaktberetning, men ved sit arbejde.

McCarthy viste også sin detektor, som arbejder efter induktionsprincippet, og er meget følsom. Den reagerede på en svagt magnetisk skruetrækker, som blev bevæget forbi i en afstand af 15-20 cm. Detektoren koster i England ca. 100 kr. med strømforsyning. Yderligere tekniske oplysninger kan fås ved henvendelse til undertegnede.

Dette var i store træk, hvad der blev diskuteret den aften; selvfølgelig var der meget mere, men det kan af pladshensyn ikke komme med, men alligevel håber jeg, at ovennævnte stof kan give grund til eftertanke.

Benny Ølbye.

(Uddrag fra KLUB NYT nov. 1967. Internt organ for UFO-klubben ved Willy Olsen).

Vort blad med nyt udseende

Resultatet af »UFO-NYT«s præmiekonkurrence, som fandt sted i sommeren 1967, har De sikkert allerede bemærket i form af det nye, smukke omslag. Vi håber at dette forslag vil falde i vore læseres smag, idet det langtfra har været nogen let opgave at finde frem til det helt rigtige.

Som tidligere meddelt, deltog ikke mindre end 61 UFO-interesserede med 112 forslag. Resultatet af konkurrencen blev jo, at hr. Egil Engh, Herlev, fik 1. og 3. præmie med sine forslag. Det blev dog hr. Uffe Nissen, Tved pr. Svendborg, som blev mester for den forside, der til slut fandt nåde for redaktionens udvælgelse blandt de præmierede forslag. Uffe Nissen fik foruden 2. pladsen en 4. plads, dette forslag er sammen med Egil Engh's 1. og 3. plads illustreret herunder.

F.L.

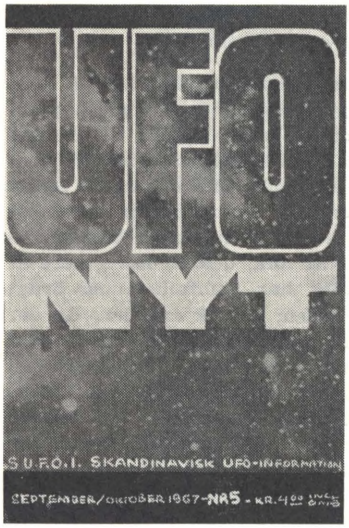

1. præmie

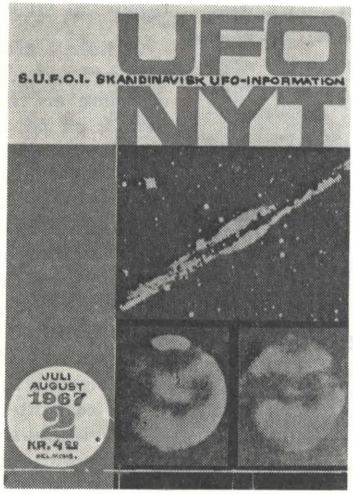

3. præmie

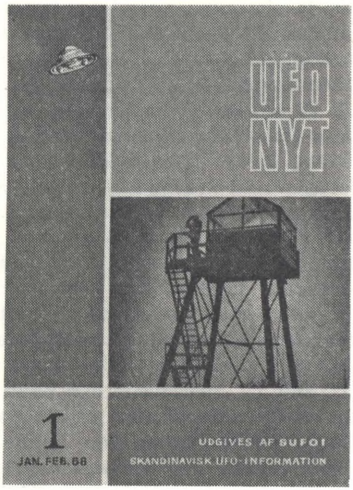

4. præmie

Kontaktadresser i Norge

pr. 1. jan. 1968.

ALTA: Valther Esjeholm, postbox 265, Alta.
UFO-Bergen postbox 1155.
BERGEN: Nils Sælensminde, Fyllingen.
— Wohlert Nielsen, Postbox 118, Hop st.
BODØ: Knut Rønning, Elias Blix vei 19.
EIDSVOLD: Knut Aasheim, postbox 142, Bön.
HARSTAD: Arild Vollan, Hans Egedesgt. 64.
KRISTIANSUND N.: Per Aresvik, Box 37, Vågos.
LOFOTEN: H. Normann Jensen, Box 28, Leknes i Lofoten.
OSLO: Nils Jacob Jacobsen, Disenveien 15, Oslo 5.
PORSGRUNN: Hans E. Vaaga, Breidablikk.
SALHUS: Odd Nilsen, Salhus pr. Bergen.
SKIEN: Per Landgraff Holm, Øvre Skotlandvei 6.
STAVANGER: Robert Moklev, Musegt. 76 - Tlf. 29 1 49, Stavanger.
SØNDRE HØLAND: Kr. Ydersbond, Hemnes.
TRONDHEIM: Tronheim UFO-forening, Östersundsgt. 24.
TROMSØ: Arnold Lockertsen, Glavær, Ringvejen, Tromsø.
TROMS FORØVRIG: Asbjørn Hegge, Boks 347, Sætermoen.
TØNSBERG: Arne Foss, Utsiktsveien 3, Teie pr. Tønsberg.

Kontaktadresser i Danmark

pr. 1. jan. 1968.

København og omegn.

BREDE: Finn Madsen, Lystoftevej 20B, Lyngby.

BRØNSHØJ: Henry Haugård, Bækkeskovvej 22.

DRAGØR: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, tlf. (01) 53 10 35.

KASTRUP: Inger Larsen, Soldugvej 17.

NØRREBRO UFO-KREDS:
Willy Olsen, Jagtvej 121, N.
Kjeld Rasmussen, Valkyriegade 8, N.

TÅRNBY: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

KBH. V: S. Olsen, Skt. Paulsgade 14, tlf. MI 9407.

Sjælland og Lolland-Falster.

BIRKERØD: Kirsten Benn, Stationsvej 3, tlf. (01) 81 33 92.

FLØNG pr. Hedehusene: Sv. Larsen, Bakkevej 1.

FREDERIKSVÆRK: A. Hauser, Birkevej 63.

FØLLENSLEV: H. Olrik, Græsmarken.

HØRSHOLM: X. P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. (01) 86 16 77.

KORSØR: Bent H. Wilsen, Motalavej 51.

LOV: M. Larsen, »Vildbanehøj«, tlf. (03 740), Vesterborg 63.

NAKSKOV: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1.

NÆSTVED: Kristen Kristensen, Jørgen Jensensvej 57, tlf. (03) 72 12 53.

ROSKILDE: Finn Nielsen, Knud d. Stores Vej 47 D, 2. mf.

SLAGELSE: Wagn O. Jensen, Kierulffsvej 40, st., th., tlf. (03) 52 28 23.

ST. HEDDINGE: Karl Hansen, »Kræmmergården«, tlf. (03 705) 551.

ST. MERLØSE: Sv. Jensen, Stenlillevej, tlf. (03 601) 182.

STUBBEKØBING: Fru Bende Øgendahl, Vestergade 6.

VEDBÆK: Jørgen F. Jensen, Stationsvej 13.

Jylland.

ÅBYHØJ: E. Gundersen, H. C. Andersensvej 11, tlf. (061) 5 85 61.

FASTERHOLT ST.: Jens P. Hansen.

FREDERICIA: P. M. Frederiksen, Chr. Richardtsvej 11 A, tlf. (059) 2 23 27.

GRENÅ: Richard Olsen, Lillegade 42, tlf. (063) 2 13 47.

GRENÅ: John Nielsen, Rimsø pr. Grenå, tlf. (063-20577) 255.

HORSENS: Bent Sørensen, Haldrup, tlf. (066) 27 711.

KOLDING: G. Th. Jensen, Åbenråvej 43, tlf. (055) 2 32 93.

NIBE: N. Nielsen, Hovvej 8 (Box 3).

NØRRESUNDBY: Willy B. Nielsen, Skansevej 52.

RANDERS: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 B, tlf. (064) 2 92 98.

SILKEBORG: Jørgen Andersen, Glentevej 37, tlf. 1322.

STENDERUP pr. Toftlund: Tage Lau.

STRUER: S. P. Christensen, Søndergade 56.

SØNDERBORG: Benny Ølbye, Sdr. Landevej 35.

THISTED: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, tlf. 1604.

VIBORG: P. Reffskier, Vestergade 8, tlf. 221.

Fyn og øerne.

KORUP: E. Hviid Steengård, Rønnevej 2.

SVENDBORG: Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2. sal t.h., tlf. (09) 21 58 44.

Holder De UFO-foredrag?

Hvorfor egentlig ikke? Foredrag - for større eller mindre forsamlinger - er et af de mest betydningsfulde led i UFO-oplysningsarbejdet.

Vær med til - gennem personlig kontakt - at bane vejen frem. Alle henvendelser rettes til:

SUFOI Foredragsafdeling
G. Weichardt, Oxford Alle 3 A,
2300 København S.

Jorden og Månen
består endnu...

✶

Har De husket
at forny abonne-
mentet på UFO-nyt?